

LIPANJ, 2023.
ZAGREB, BR. 22

LJUBAZNOST JE POČETAK
SVAKOG LIJEČENJA

TEMA BROJA: USAMLJENOST KAKO VOLJETI SEBE

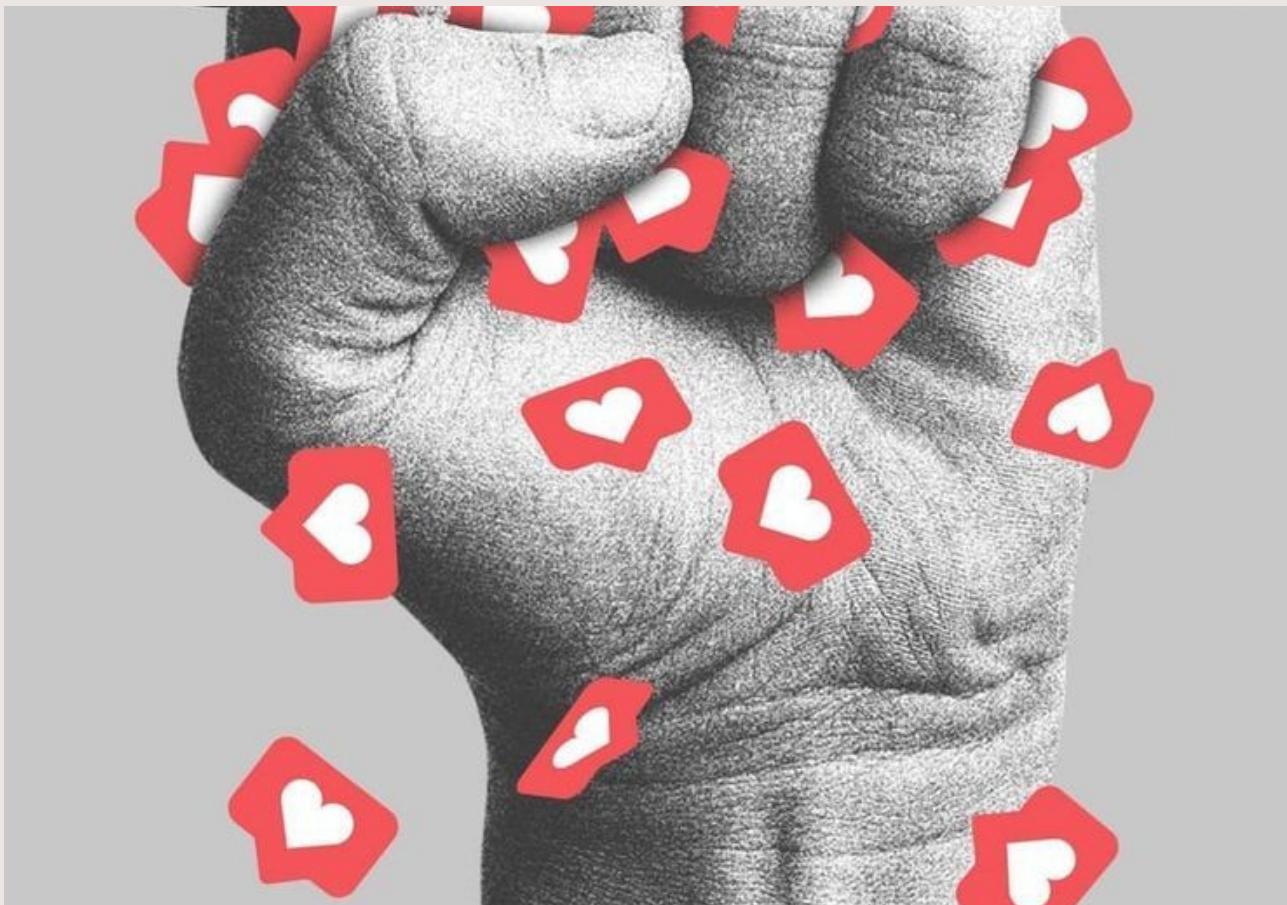
2022.
EUROPSKA
GODINA MLADIH

BR.22

ERASMUS PREKO
GRANICE
NITKO ME NE VIDI

IZ MEDICINSKE NA
MEDICINU
SUZA ZA SUZI

BUDITE VESELI I
KAD JE TEŠKO
MEDICINSKI SLENG

IMPRESSUM

BR. 22

e-Infuzija

online izdanje časopisa učenika
Škole za medicinske sestre Vinogradska

Glavna urednica: doc. dr. sc. Milica Mikecin

Mlada urednica: Ivona Koretić

Suradnici: članovi kulturno-umjetničke grupe Škole: Marija Cvitić, Dora Ugarković, Dhia Kovačević, Mate Bilić, Biljana Bilkić, Klara Antić, Tamara Cvjetanović, Tatjana Pršec, Josipa Tavra, Tamara Josić, Lana Hruška, Leonarda Halabarec, Helena Vrabec, Chiara Matijević, Niko Ivančević, Marta Čičak, Karla Živko, Tea Dolenac, Manuela Matošević, Sara Mršić, Veronika Kolmar

TEMA BROJA

Usamljenost

Naša Škola sudjelovala je u obilježavanju **2022. Europske godine mlađih** te je od više predloženih tema (čuvanje djece sigurnima, EU mreža za osobe koje su proživjele malignu bolest, generacije bez duhana, zdrav stil života, ostani fit i u formi, put od školskog uspjeha, sprječavanje seksualnog zlostavljanja itd.) izabrala temu usamljenosti kod mlađih, kojoj je bila posvećena cijela 2022./2023. školska godina. U skladu s tim u Školi su provedene neke aktivnosti, koje se nalaze i u European Youth portalu, u *Ljetopisu Škole* i ovom broju *Infuzije*.

1. *Mladi i mentalno zdravlje* – radionica za učenike drugih razreda Škole
2. Školska izložba – 2022. GODINA MLADIH – *Drugashi o osamljenosti/usamljenosti*
3. Art-terapija *Pogled u sebe*, Knjižnica V. Nazora, Ulica grada Mainza 37
4. Istraživanje osjećaja usamljenosti kod mlađih naše Škole
5. *Ja i drugi*. Rezultati istraživanja usamljenosti učenika Škole za med. sestre Vinogradска – objavljivanje stručnog članaka u *Nastavničkoj reviji* 4 (2023.) 1
6. *Kako si* - interaktivna radionica iz područja mentalnog zdravlja; emocije i komunikacija, Knjižnica V. Nazora, Vodovodna 13
7. *Nitko me ne vidi*: e-tribina o usamljenosti i izoliranosti kod mlađih, Nastavni zavod za javno zdravstvo „Dr. Andrija Štampar“
8. Posjet grupu ravnatelja iz Walesa i Sjeverne Irske, Velika Britanija: stručno usavršavanje britanskih ravnatelja iz područja zaštite mentalnog zdravlja: izlaganje o mentalnom zdravlju
9. *Društveni kao samoća* – izložba učeničkih radova u Knjižnici V. Nazora na Kajfešovu
brijegu na temu usamljenosti

M. Mikecin

Časopis učenika Škole za medicinske sestre Vinogradska

Sadržaj

Uvodna riječ	5
---------------------	---

Usamljenost kod mladih

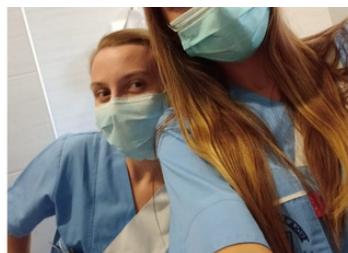
Neugodno nam je priznati	7
Nitko me ne vidi	9
Kako voljeti sebe	11

Iz svijeta sestrinstva

Medicinski sleng	15
Brzim koracima od trećega do petoga	17
Iz medicinske na medicinu	21
Ljubaznost je početak svakog liječenja	23
Budite veseli i kad je teško	24

Vinogradska u srcu

Odabrali smo najbolje zanimanje	29
Nastavnički Year Book	33
Suza za Suzi	35
Kindhearted Nurse Suzi	36

INFUZIJA 22

Europa i mladi

Erasmus preko granice - Grčka	37
Erasmus u Selcu - umjetnost življenja	41
Prilika da se bolje upoznamo	43
Prošli Slovenci	47

Kultura naša svakdašnja

Paket pun knjiga	51
Kao da mi netko govoru u uho	54
Kad ti život donese limun, ti zatraži tekilu i sol	57
Knjiga čini razliku	59

Svašta u mojoj glavi

Naši hobiji	65
Netflix & ŠMSV	69
Seliba iz Vinogradske u Pučko	71

uvodna riječ

Školska godina se bliži završetku te s njezinim krajem dolazi i naša *Infuzija*.

I ove smo vam godine približili naše učenike putem umjetnosti pisanja i novinarskih radova, a glavna tema koju smo obrađivali bila je usamljenost i osamljenost među mladima, čemu smo posvetili cijelu školsku godinu 2022./2023., a obradili smo tu temu u okviru obilježavanja 2022. Europske godine mladih. Nadalje, željeli smo vas pobliže upoznati i s nastavnicima, liječnicima kao i vanjskim suradnicima Škole.

Osobito zahvalujem svim nastavicama koje su nam pomogle u postupku izdavanja ovogodišnje *Infuzije*, jer kao što je Aristotel rekao „Oni koji dobro poučavaju djecu, zaslužuju da budu cijenjeni više od roditelja, jer roditelji su samo dali život; rijetki su oni koji dobro uče djecu i daju im mogućnosti da dobro žive“, citat je iz antičkog doba, a opet istinu govori i dan-danas.

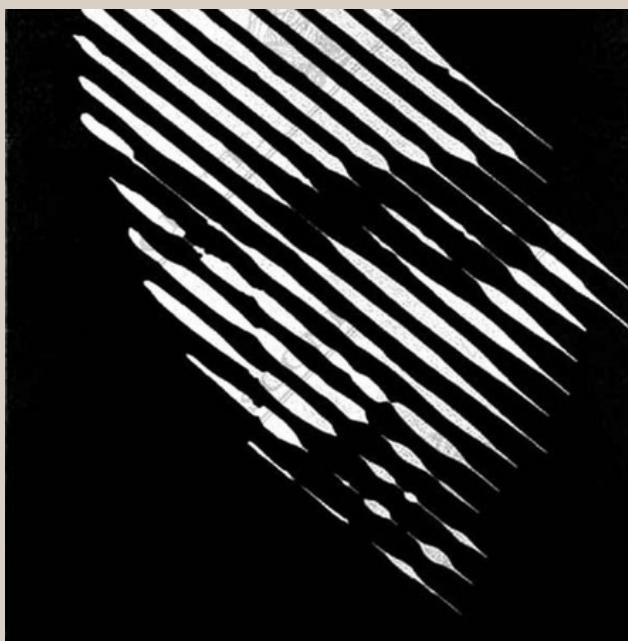
Bez dodatnog oduživanja, u ovom Uvodu jednostavno poručujem – uživajte u ovogodišnjoj *Infuziji*.

Vaša mlada urednica

Ivona Koretić

samoća vs. osama

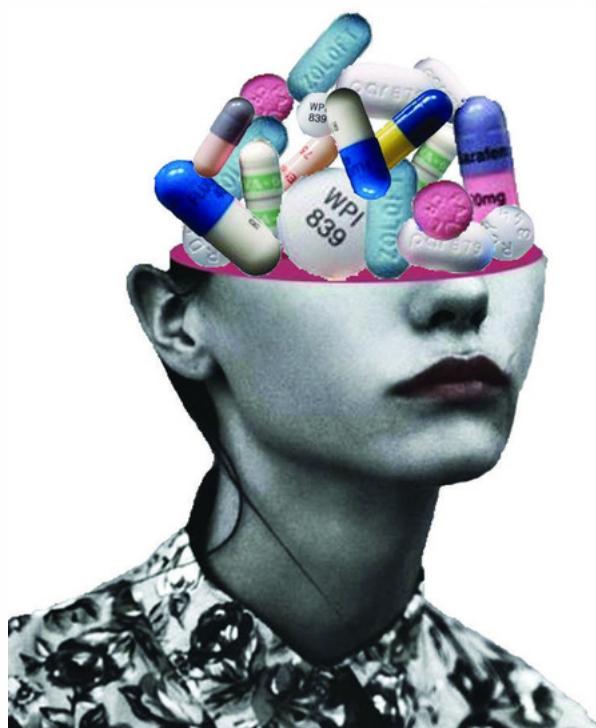

TEMA BROJA: USAMLJENOST

Neugodno nam je priznati

PIŠE: dr. sc. Milica Mikecin, knjižničarka

Mladi su osobito skloni usamljenosti. Isto vrijeme, oni su takvi da će vjerojatno sakriti svoje negativne emocije, što otežava razumijevanje njihovih problema i načina kako doprijeti do njih. Dosada su traživanja bila nešto više kupljena usamljenošću starijih, a manje je poznato o čimbenicima rizika među mladima. Zbog toga se u okviru projekta istraživanja samoće Zajedničkog istraživačkog centra (JRC) Europske komisije posebna pozornost posvećuje mladima.

Usamljenost u Europi

Istraživanja pokazuju da je posebno za mlade odrasle osobe vrlo vjerojatno da će se osjećati usamljeno te da mjere tzv. socijalne izolacije dodatno mogu pogoršati tu situaciju. U internetskoj anketi tijekom prvog ograničenja kretanja 2020. godine čak 35 od 100 Euroljana u dobi od 18 do 35 godina izjavilo je da se ojećaju vrlo usamljeno. To je zabrinjavajuće velik broj, pogotovo s obzirom a to da se još uvijek mnogi ljudi osjećaju neugodno priznati svoju usamljenost.

Iako zabrinutost raste, naše znanje do sada je ograničeno s obzirom na mnoge vidove usamljenosti. Taj nedostatak razumijevanja otežava planiranje učinkovite pomoći za one ljudе koji se osjećaju usamljenima. Stoga je novi projekt JRC-a usmjeren na usamljenost i njezine uzroke i posljedice u Europi. U okviru svoje istraživačke aktivnosti projekt prvo preispituje postojeće dokaze i prikuplja nove anketne podatke o usamljenosti u Europi.

Društvene mreže i usamljenost

Cilj je te aktivnosti odgovoriti na nekoliko osnovnih pitanja: Što može spriječiti ljudе da se osjećaju usamljeno? Je li sam život neizbjježno povezan s usamljenošću? Povećavaju li društvene mreže ili smanjuju osjećaj usamljenosti? Jesu li za usamljene ljudе manje vjerojatno da će sudjelovati npr. na političkim izborima? Kako spriječiti negativne zdravstvene posljedice usamljenosti?

Sprečavanje i ublažavanje usamljenosti

Zabrinutost zbog velikog dijela naših društava koja se osjećaju usamljenima bila je u porastu već prije pandemije i dodatno se pojačala od izbijanja pandemije. To je s dobrim razlogom jer je usamljenost povezana sa smanjenom dobrobiti općenito i može čak povećati rizik od tjelesnog oboljenja.

Suprotno uobičajenom mišljenju, usamljenost nije problem samo starijih osoba: ona postati problem u bilo kojoj fazi života. Projekt JRC također pruža pregled postojećih programa usamljenosti diljem Europe kako bi se saznalo što zemlje, gradovi i različite organizacije trenutačno rade na sprečavanju i ublažavanju usamljenosti. U sklopu toga projekta izgradit će se web-platforma koja će ponuditi bazu podataka intervencija usamljenosti, naglašavajući ono što najbolje funkcionira.

Što škole mogu učiniti

Škole mogu obratiti posebnu pozornost na ulogu korištenja društvenih medija u ublažavanju i/ili jačanju usamljenosti. U okviru projekta izgrađen je pregled postojećih istraživanja u toj temi s posebnim odjeljkom s upitnikom kojim će se prikupljati detaljne informacije, što smo u Školi za medicinske sestre Vinogradска ove školske godine i učinili, a rezultate objavili u *Nastavničkoj reviji*, stručnom časopisu Škole. Istraživanje su vodile pedagoginja Škole Ivana Merlin i knjižničarka Škole Milica Mikecin. Škole također mogu omogućiti upoznavanje s problemom i pretraživanjem intervencija i praksi posebno usmjerenih na mlade na projektnoj platformi za mapiranje intervencija usamljenosti, kojima će se svaki usamljeni učenik kasnije moći poslužili u ublažavanju jakog osjećaja usamljenosti s kojim se kad-tad mora suočiti.

USAMLJENOST I IZOLIRANOST KOD MLADIH

Nitko me ne vidi

PIŠE: Biljana Bilkić

Služba za mentalno zdravlje i prevenciju ovisnosti Nastavnog zavoda za javno zdravstvo „Dr. Andrija Štampar“ organizirala je e-tribinu za mlade o usamljenosti i doživljaju izoliranosti, što se sve češće spominju kao problemi koji mladima značajno otežavaju funkciranje u svakodnevnom životu. Pročitajte odgovore na neka pitanja s tom temom.

Što je izoliranost, a što usamljenost?

Postoji značajna razlika između značenja tih dvaju riječi: **izoliranost** je fizičko stanje, a **usamljenost** je emocionalno stanje. Usamljenost i izoliranost se razlikuju, ali su i međusobno povezane. Usamljenost se kao snažna emocija može manifestirati u obliku fizičkih smetnji pa i ozbiljne bolesti.

Tko „pomaže“ mladima da ne budu usamljeni?

Da se riješe toga osjećaja mladima najčešće pomaže njihova obitelj, školsko okruženje i sami vršnjaci s kojima se druže.

Što se može učiniti da se ublaži osjećaj usamljenosti?

Ono što može ublažiti osjećaj usamljenosti je ograničavanje korištenja društvenih mreža, volontiranje, njegovanje stvarnih prijatelja, život s kućnim ljubimcima, redovito vježbanje te dovoljno sna, a ako sve to ne pomogne, potrebno je potražiti stručnu pomoć.

Što povećava rizik od izoliranosti?

Pojaviše je to život u siromaštvu, poteškoće u razvoju, zlostavljanje, postojanje poteškoća na području mentalnog zdravlja i slično.

Što povećava rizik od usamljenosti?

Najčešće su to promjene u društvenom okruženju i problemi s vršnjacima.

O knjizi i udruzi Kako si?, koja je počela kao e-savjetovalište, a sad već punom parom radi i kao savjetovalište "uživo", razgovarali smo sa studentima psihologije Tinom Rukavinom i Sandrom Krašićem, koji su i autori i urednici tekstova, te njihovom profesoricom i mentoricom dr. sc. Natašom Jokić Begić, predsjednicom Međunarodne organizacije za istraživanje stresa i anksioznosti.

SVAKODNEVNA PSIHOLOGIJA

Kako voljeti sebe

PIŠE: Klara Antić

U Knjižnica V. Nazora razgovarali smo s mladim psiholozima povodom predstavljanja njihove prve knjige naslovljene *Kako si?* kao i o istoimenoj udruzi. U ugodnom razgovoru saznali smo i odgovore na neka pitanja koja i nas muče. Druženje s njima je bilo vrlo korisno i inspirativno.

Razgovarali smo o tehnikama opuštanja, kako voljeti sebe, kako se riješiti stresa pred ispitivanje, kako biti drukčiji od drugih, što učiniti kada se dečko ili djevojka ostave ili kada se zbog nekog drugog razloga osjećaš loše itd. U razgovoru s njima dobili smo korisne informacije prema vlastitim potrebama te stručnu, pouzdanu i pristupačnu psihološku podršku.

Kako je nastala knjiga?

To su uglavnom tekstovi koji su objavljivani već na internetu, a birali smo one za koje smo mislili da će ljudima biti najzanimljiviji - znači od nekakvog početka korone do nekih tema o psihičkim edukacijama i poremećajima. Cilj nam je pokazati teme svakodnevne psihologije.

Kako si?
Dobro sam, a ti?
???

„Mobiteli, društvene mreže, zapravo nam ono vrijeme koje imamo, a nemamo ga puno, dodatno krate.“

“

Kada si zadnji put pitao nekoga kako si, je li to bilo izrečeno onako usput ili zaista s iskrenim zanimanjem.

Kako da se riješimo misli koji nam govore da smo nešto loše učinili?

Jedna od dobrih tehnika je da se pitamo što bismo rekli svojoj prijateljici da je ona u toj situaciji. I kad to što kažeš, samo to probaj okrenuti i primijeniti na sebe. To često k pitaju, i uvijek im kažem da si konkretno zamisle neku osobu, i što bi njoj rekli? To je vještina koja se mora vježbatи.

„Ne možemo nikoga natjerati da nam se otvori, ali možemo osobi ponuditi da smo tu kad će htjeti razgovarati.“

Koliko ste dugo pisali knjigu?

To je sve zapravo što smo mi pisali u zadnje tri godine. To je trećina tekstova koje smo pisali, od prve rečenice u knjizi koja je pisana u ožujku 2020. i zapravo sve što mi pišemo stavljamo na naš web pa smo onda od tamo uzeli sve tekstove koji su nam se činili nekako najzgodniji i najvažniji.

Koliko je autora tekstova?

Autora je 19. Tu su svi ljudi iz udruge, a bilo je zapravo i par ljudi koji su upisali taj kolegij ali su odlučili da ne žele biti i udruzi. ali svejedno mi imamo neke njihove tekstove koje su morali napisati da bi dobili ocjenu iz kolegija.

S obzirom na količinu autora, prilično je ujednačena, Zapravo smo nas dvoje ti koji smo pročitali sve te tekstove koji su u knjizi i koji smo zapravo urednici knjige.

Kako se riješiti stresa?

Stresa ćemo se teško riješiti. Možemo se naučite nositi s njim. Strategija nošenja sa stresom su sve one aktivnosti koje nam pomažu da se osjećamo bolje.

To može biti bilo što. Najvažnije bi bilo odvojiti neko vrijeme za sebe, za aktivnosti koje su nam ugodne kako bismo napravili ravnotežu između ugodnih i neugodnih situacija.

Ako nam stres donosi neugodne doživljaje, onda to pokušamo izbalansirati s nekim ugodnim doživljajima: je li to šetnja po parku, tjelovježba, tri sata s frendicom na telefonu, dobra serija, ispeći kolač – bilo što, samo da nam je ugodno.

Koja je razlika između samopouzdanja i samopoštovanja?

Samopouzdanje se zapravo više odnosi na to kada se susretnemo s nečim što moramo napraviti pa ako vjerujemo u sebe da možemo izvršiti neki zadatak, tada vjerujemo u sebe i imamo visoko samopouzdanje, ali ono ovisi o određenom kontekstu.

Samopoštovanje se ukratko odnosi na ono koliko sebe volimo i koliko smo dobri prema sebi.

Može li se prijeći kao introvert u ekstrovertirano ponašanje?

Postoji i to. Ljudi vole sve trpati u kutije. Naš mozak ima tu potrebu kako bi se zaštitio sve kategorizirati u neke kutije i okvire te vjerovati da je to uvijek tako. Također su introverti i ekstroverti polovi i rijetko tko je sama krajnost. Svi smo negdje u sredini.

Ja imam jedan osobni problem koji se razvio stoga što sam živjela u jednom dosta toksičnom okruženju u kojem sam bila stavljena u okvire i bilo mi je govoreno kako se moram ponašati i osjećati. To je dovelo do toga da sam postala ravnodušna i "bez osjećaja".

Prema ovome što si upravo rekla vidim da ti ipak imaš neke osjećaje. Prvo bih se htio zahvaliti što si istupila sa svojim problemima. Da, takva nekakva okolina može utjecati na nas. Ponekad koliko god to okrutno zvučalo treba nekoga ne poslušati i napraviti onako kako ti smatraš da je najbolje jer nikada nećeš moći svima udovoljiti.

Zabrinuta sam zbog svega, rata, siromaštva, kamo sve to vodi? Neispavan sam i pitam se ima li pomoći kod nesanice? To su samo neka od pitanja na koja odgovara knjiga *Kako si?*

RIJEČI S ODJELA

Medicinski sleng

PIŠE: Tamara Cvjetanović

Kada dođemo na odjel bolnica naslušamo se mnogo novih riječi koje same po sebi nemaju uobičajeno značenje i kao jedna riječ zvuče neobično i nelogično, ali kao medicinski sleng te su riječi posve jasne i vrlo korisne, pogotovo u brzini obavljanja nekog medicinskog postupka. Značenje nekih od njih objašnjavamo u nastavku.

PROPRATI – prohodnost braunile/intranile/kanile tako da fiziološku otopinu stavimo u nju zbog intravenske terapije

PARA – provjeriti instravenski put (infuzija najčešće), odnosno vidjeti da slučajno nema zraka ili da je otežan venski put

ISPIRANJE - najčešće nakon ili tijekom ispiranja želuca kada provjeravamo stanje pacijenta (med. Sestre samo asistiraju pri ispiranju želuca)

KISIK – provjeriti SpO₂ (saturaciju – zasićenosti tkiva kisikom) te provjeriti je li osoba po potrebi spojena na kisik

UREDITI – obaviti njegu u krevetu

DEZINFEKCIJA – cijeli prostor sobe na kojem se obavljao neki postupak ili smo bili u kontaktu dezinficirati dezinfekcijskim sredstvom koje već imamo na odjelu

VREĆICA – promijeniti vrećicu za urinarni kateter i postaviti novu, osim ako se kaže analiza vrećica, tada se misli na vrećicu koju treba isprazniti i uzeti dio uzorka za analizu

PREMOTAJ – riječ sama po sebi ima svoje značenje, ali se ne govori samo o ranama nego i dekubitusu tako da se uvijek treba prvo provjeriti s čim imamo posla

PROPIRANJE – klizma za čišćenje crijeva (koji ne znaju što je to, naučit će u trećoj godini) radi neke operacije, pregleda, poroda itd.

PETOGODIŠNJE ŠKOLOVANJE

Brzim koracima od trećega do petoga

PIŠE: Dhia Kovačević

Školovanje za medicinsku sestru/tehničara podijeljeno je na dva glavna dijela. Prvo su početne dvije općeobrazovne godine, a zatim završne tri stručne godine. Kako "pravo" sestrinstvo počinje od trećeg razreda, želimo prvašima i drugašima dati pregled toga što ih čeka u nastavku školovanja. Bilo kako bilo, zapamtite, koliko god vam ova škola oduzela, toliko vam je i dala jer vas je naučila stvarima od životne vrijednosti. Budite ponosi na sebe što ste medicinari!

Odmah u četvrti razred

S obzirom na to da imate jednu godinu iskustva iza sebe, ova godina će vam biti lakša. Jedna prednost četvrtog razreda je da većina vas puni 18 godina i praksu možete izbjegići darivanjem krvi. Sve što je vrijedilo za treći, vrijedi i za četvrti - ljetna praksa je neminovna!

Biti u trećem razredu

Dvije godine su iza vas, što ste naučili, ste naučili, naredne tri godine vam neće trebati. Sigurno ste dobili raspored prakse te vam se sad te silne obojane kućice i kratice čine zastrašujućima, ali brzo ćete se prilagoditi i odbrojavati dane do bijele kućice poput mene. U ovom razredu ćete dobiti uvid što znači biti medicinska sestra/tehničar. Ovo je najkomplikiraniji razred jer se tu prilagođavate simbiozi prakse i nastave gotovo svaki dan. Shvatite praksu ozbiljno jer to nije jedan (ne)opravdani dan, nego sati koje morate nadoknaditi. Na vašu sreću, jedan dan tjedno nemate nastavu, a ako ste ekstra sretni, nemate ni praksu (ovisno o tjednu). Računajte na dva tjedna ljetne prakse (osim ako dotad niste odradili Erasmus) koja se odrađuje na nekom od odjela u Vinogradskoj (tražite Pedijatriju, možda kao moj kolega tamo nađete curu ili dečka). BTW, pripremite se na promjenu razrednika, takva je praksa u nastavničkim redovima.

5

Pa zar već u petom...

Pripremite se na najlakši i najteži razred. Najlakši je jer imate samo dva dana u tjednu nastavu, a naravno, praksu niste izbjegli i imate ju skoro svaki dan. Gradivo i pisanje završnog rada je lagano jer ste se naviknuli na medicinsku terminologiju i na stvari koje se očekuju od vas. Dobra stvar je što vas na odjelu oslovjavaju s *kolega* jer ste petaši - lijepo je to čuti.

Najteži je jer gledate svoje vršnjake iz osnovne kako upisuju fakultete ili počinju zarađivati kruh svojim radom. Ako ste mislili da ste izbjegli ljetnu praksu, jeste, ali ste dobili zimsku. 😊 Možda ste se u protekle dvije godine naslušali kako imate smanjene mogućnosti upisa određenih fakulteta (poput medicine) zbog izostanka općih predmeta, ali ako ozbiljno shvatite pripreme i imate volje te krenete na vrijeme, možete sve. Nije nemoguće.

BIVŠI UČENICI ŠKOLE

Iz medicinske na medicinu

PIŠE: Antonio Šandor, student medicine

Iz medicinske na medicinu. Je li to moguće? Naravno da je! Kako? Za početak, odličan prosjek svakako olakšava cijelu situaciju. Primjerice, za medicinu u Osijeku 25% bodova se ostvaruje samo na temelju prosjeka srednje škole. Tako da, svakako se vrijedi potruditi tijekom svih pet godina bez obzira koji će faks na kraju biti tvoj izbor jer ima i drugih fakulteta kod kojih se na temelju prosjeka ostvaruje jako puno bodova.

Nadalje, ključna je državna matura! Određeni Medicinski fakulteti zahtijevaju više razine svih predmeta obveznog dijela mature, drugi kombinirano i to se mijenja s godinama. Ja sam se pripremao za više razine. Fakultativna nastava u našoj školi tijekom trećeg, četvrtog i petog razreda uz samostalnu pripremu meni je bila dovoljna.

Tako sam položio maturu iz hrvatskog i engleskog jezika na višoj razini, a za matematiku na višoj razini sam išao dodatno na pripreme za maturu u petom razredu. Od izbornog dijela mature potrebno je položiti biologiju, fiziku i kemiju te sam i za taj dio išao na pripreme koje su mi uvelike koristile. Za maturu je svakako poželjno riješiti što više ispita s prethodnih godina kako bi dobili uvid na koji su način ispiti koncipirani.

Nakon svega toga Medicinski fakultet u Zagrebu ima i prijemni ispit koji uključuje gradivo biologije, fizike i kemije. Osobno nisam polagao taj ispit jer sam želio upisati fakultet u nekom drugom gradu (izbor mi je bio Rijeka) pa se eventualno naknadno prebaciti u Zagreb, što je na kraju i bio slučaj. To je bio ukratko moj put iz medicinske na medicinu. Sad je na tebi da nađeš svoj put. Samo hrabro i sretno!

Fakultativna nastava u našoj školi tijekom trećeg, četvrtog i petog razreda uz samostalnu pripremu meni je bila dovoljna za polaganje hrvatskog i engleskog jezika na višoj razini, a za matematiku na višoj razini išao sam dodatno na pripreme za maturu u petom razredu.

PROFESSIONALNA KOMUNIKACIJA

Ljubaznost je početak svakog liječenja

PIŠU: Tatjana Pršec i Josipa Tavra

Ljubaznost je vrlina i vještina koja upotpunjuje sestrinsku profesiju. Čovjek svojom prirodom teži dobrom i lijepom, a u ljubaznosti se oslikava sva dobrota i ljepota neke osobe.

Biti ljubazan prema nekomu je kao da dajemo toplu juhu želudcu. Ta toplina koju dobivamo čini naše srce toplijim nego inače, samo zato što je netko bio ljubazan prema nama. A tek kada smo mi ljubazni? To je kao da smo malenom mačiću dali mljeka i uljepšali mu cijeli dan. Ljubaznost je jako važna jer samo jedna loša riječ i cijeli dan može biti uništen. Uljepšati nekomu dan samo zbog toga što smo ljubazni mala je stvar u velikom svemiru, baš kao što je i jedna medicinska sestra u cijeloj bolnici – ali vrlo važna!

Svojom ljubaznošću medicinska sestra u bilo kojem trenutku pridonosi liječenju i oporavku pacijenta. Ljubaznost na početku ima ključnu ulogu zbog stvaranja posebne veze medicinska sestra-pacijent. Stvara se povjerenje na kojem se temelji daljnji proces skrbi. Ljubaznošću medicinska sestra pacijentu daje do znanja da nije sam, što pozitivno utječe na njegovo fizičko i psihičko stanje.

INTERVJU S dr. sc. ROSANOM SVETIĆ ČIŠIĆ

INTERVJU VODILE:
Tamara Josić i Lana Hruška

Rosana Svetić Čišić govorila nam je o svojoj karijeri, svojim dojmovima s raznih poslova na kojima je radila, o tome kako je uvijek ciljala na visoke pozicije te kako su svi prepoznali vođu u njoj. Istaknula je poštovanje kao ključ dobrog rada s pacijentima i kolegama te da svi griješimo i da ne trebamo nikoga osuđivati. Motivirala nas je riječima kako je samo nebo granica ako volimo učiti i raditi.

**Budete
veseli i kad
je teško**

Dr. sc. Rosana Svetić Čišić skromno, ali ponosno riječima: „Ne želim se praviti važna, ali možda samo da vam budem inspiracija”, predstavila nam se kao doktorica, direktorica, glavna sestra mnogih zdravstvenih ustanova poput Klinike Vuk Vrhovac, SB Sveta Katarina, direktorica za sestrinstvo Alvimedica Hospital, pročelnica dnevnih bolnica KBC Zagreb, a također i konzultatkinja za sestrinstvo i organizaciju poslovanja u SB Medico i Bona Dea International Hospital u Bakuu.

Kao malo dijete, što ste htjeli biti kad odrastete?

Kao mala uvijek sam se voljela igrati s flasterima i zavojima. Moja mama je rekla kako bi bila dobro da idem u medicinsku školu i na medicinski fakultet, što se na kraju i ostvarilo.

Da niste medicinska sestra, bili biste...?

Povjesničarka umjetnosti.

„Ne želim se praviti važna, ali možda samo da vam budem inspiracija.“,

Opišite neki događaj koji Vam je ostao u lijepom sjećanju.

Radila sam na Srebrnjaku kao glavna sestra Odjela za TBC mladeži i to je bio specifičan odjel zato što je TBC vezana uz populaciju koja je malo više socijalno ugrožena. Jedne godine za Božić kada je Odjel bio okičen i u božićnom raspoloženju pričala sam sa djecom i oni su rekli da se nikada nisu vozili tramvajem. Inače se tuberkuloza liječila dva mjeseca i djeca su to vrijeme bila hospitalizirana. Nazvala sam ZET i rekla kako imam djecu koja se nikad nisu vozila tramvajem, oni su sa zadovoljstvom organizirali jedan veseli božićni tramvaj kojim su se ta dječica vozila jednu veliku rutu po Zagrebu. Na kraju vožnje su im razdijelili poklone i tako još više razveselili djecu.

U Americi sam otkrila nursing management, cijeli život nakon toga bavim se sestrinskim menadžmentom jer mislim da je to jako važno.

Recite nam nešto o svom obrazovanju i karijeri.

Počela sam raditi u Klinici za traumatologiju na intenzivnoj u šok sobi, to mi je bilo sjajno zato što je bilo jako dinamično i moglo se svašta naučiti. Nakon pet godina tamo sam shvatila da se nisam suošćećala sa ljudima dovoljno pa sam se zaposlila u novootvorenoj intenzivnoj na Srebrnjaku. Ostala sam 17 godina na Srebrnjaku i tamo osnovala astma školu, astma kamp, na Odjelu za TBC educirala djecu, snimila film "Bronhoskopija nije bauk", napisala knjigu "Kako živjeti s astmom", doista sam puno stvari radila.

Bila sam u Americi i otkrila *nursing management* i cijeli život nakon toga se bavim sestrinskim menadžmentom jer ja mislim da je to jako važno. Sedam godina bila sam u Vuk Vrhovcu, učlanila sam se u Europsko društvo sestara.

Kada se Vuk Vrhovac spojio s Merkurom, to mi se više nije svidjelo. U to vrijeme se otvarala nova bolnica Sveti Katarina i bila sam prvi pomoćnik ravnatelja za sestrinstvo. Tamo sam napravila sve, od organizacije sestrinske službe, kontrole kvalitete...

Za tri godine sam otišla raditi u Školu za medicinske sestre Mlinarska kao profesorica. Ubrzo je prva internacionalna bolnica u Hrvatskoj u Splitu otvorila natječaj *director of nursing* za koji sam se prijavila i nakon tri mjeseca od procesa prijave postala njihov član. To je bila jako dobra prilika jer su mi ponudili apartman, laptop, mobitel i visoku plaću. To je trajalo dva mjeseca jer je investitor te bolnice odustao pa sam se vratila u Zagreb i par mjeseci bila u KBC Zagreb, gdje sam vodila šest različitih projekata.

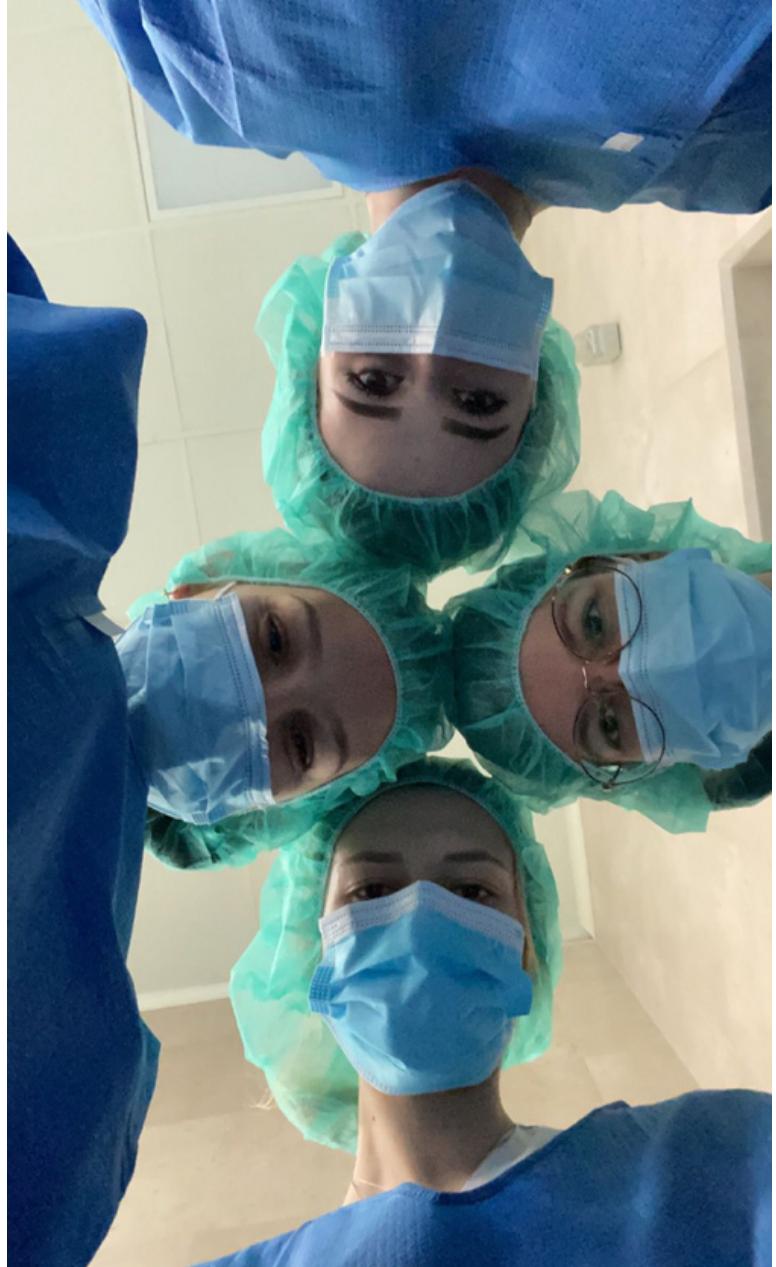

Zbog mijenjanja smjera politike ukinuli su mi svih Šest projekata, zatim sam otišla raditi u kliničke studije i vlasnik je imao jednu polikliniku u Rijeci, Medico, koju je trebalo pretvoriti u novu bolnicu pa sam i to obavila.

Jedne godine kada sam krenula raditi neki uredski posao i čitati najnoviju literaturu, odlučila sam otplivati maraton. Ja volim plivati, ali to ne znači da mogu preplivati maraton, ali sam ga preplivala! Nakon maratona sam se odlučila da neću više raditi stari posao i čitati članke, potom sam dala otkaz i otvorila svoju firmu koja se zove Consultecca.

Dobila sam posao u Bakuu, jer su osnovali novu bolnicu, i tamo sam napisala knjigu. Nakon godinu dana sam se vratila u Zagreb, radila sam u Vinogradskoj na osnivanju nove dnevne bolnice i pomagala sam u reorganizaciji odjela prilikom pripreme za renovaciju. Sada radim u Crvenom križu.

Radila sam u Vinogradskoj na osnivanju nove dnevne bolnice i pomagala sam u reorganizaciji odjela prilikom pripreme za renovaciju.

Opišite neki događaj u karijeri koji nikada nećete zaboraviti.

Također jedna priča sa Srebrnjaka, koju često volim pričati. Opet se radi o Odjelu za TBC. Djeci je najveći problem bio odlazak na bronhoskopiju te im je taj pregled bio jako traumatičan. Ja sam razmišljala što se može napraviti da se pomogne toj djeci i da se više ne boje bronhoskopije.

U to vrijeme je bila neka suradnja s Amerikancima pa sam pitala kolegice iz Amerike kako oni rade pripremu za bronhoskopiju, na što su mi odgovorili kako je najbolje za tu uzrast napraviti video. Ja sam napisala scenarij i snimili smo filmić u trajanju od osam minuta i kroz taj filmić se vidi od prve aktivnosti do završetka što se smije, a što se ne smije i kakva su iskustva djece. Film se zvao „Bronhoskopija nije bauk“ i to je bila priprema za bronhoskopiju kao i pomoći roditeljima da daju suglasnost za pregled svog djeteta.

Opišite neki događaj koji Vas je nečemu naučio.

Ja sam godinama bila glavna sestra nekog odjela, vodila puno ljudi. No, nakon toga svega naučila sam da ne očekujem lojalnost od ljudi, ali da je jako važno poštovanje i poštivati sve ljude te ih prihvati kakvi jesu. Ja nemam pravo ni osuđivati ni reći da neka raznolikost nije u redu. Očekujem da svi priznamo da imamo greške, ali važno je reći *oprosti, zeznuo sam, hajmo razgovarati o tome*. Ne odmah za osobu početi govoriti ružno, nema osuđivanja.

Koja bi bila Vaša poruka mlađim kolegama i učenicima?

Mislim da trebate ustrajati u svom radu i da trebate uvijek biti otvoreni za promjene. Važno je čeznuti za tim da puno učite i radite i onda nema kraja, nebo je granica. Uvijek budite optimistični i pozitivni. Poanta cijele priče je da budete veseli i kad je teško jer će onda i drugima, a i vama biti bolje.

Naučila sam ne očekivati lojalnost od ljudi, ali i to da je jako važno poštovanje – poštivati sve ljude te ih prihvati kakvi jesu.

**Odabrali
smo najbolje
zanimanje**

**Na natjecanju Worldskills
Croatia 2023. predstavnica
naše Škole Ivana Sliško
osvojila je drugo mjesto.
Čestitamo!**

WORLDSKILLS CROATIA 2023.

PIŠE: Leonarda Halabarec

Za Dane Škole posjetili smo državno natjecanje učenika strukovnih škola – **Worldskills Croatia 2023.**, koje organizira Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih.

vinograd
ska u
srcu

Za Dane Škole bili smo na Velesajmu. Prvo smo učili kako raditi koktele, zatim mafine, koje smo sami ukrasili. Bili smo na improviziranoj policijskoj akademiji i radili sklekove. Noa je pobijedio Rafaella. Na kraju smo bili kod naših budućih kolega. Radili smo masažu srca i preokretanje. Bilo je zanimljivo i zabavno.

Posjetili smo sve kategorije natjecanja svih strukovnih škola i vidjeli zanimljive vještine. Najviše nam se svidio štand škola za medicinske sestre. Tamo su bili učenici petih razreda koji su nam pokazali razne medicinske vještine i postupke koje smo mi također isprobavali.

Svidio nam se također štand policijske škole, gdje smo vidjele učenike kako se hrvaju te su nam pokazali na koji se način otkrivaju otisci prstiju.

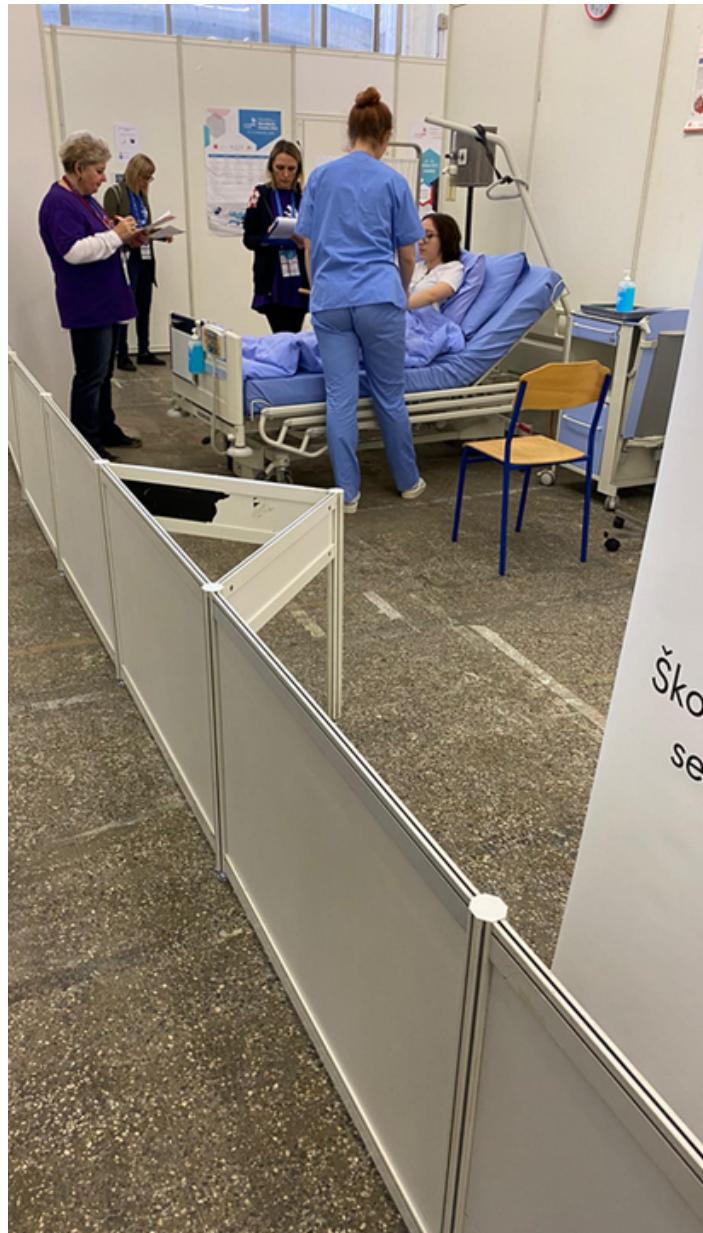
Dani Škole i Međunarodni dan sestrinstva

Prisustvovali smo natjecanju medicinskih zahvata koje su izvodile učenice, a koje mi jedva čekamo naučiti. Također smo imali priliku naučiti imobilizirati čovjeka u bočni položaj i isprobati neke od zahvata na lutkama. Učenice koje su bile tamo bile su jako ljubazne, htjele su nas naučiti sve što je bilo ponuđeno (Metodika zdravstvenog odgoja rastura!).

Čuli smo priče i razna iskustva budućih medicinskih sestara. Bilo nam je jako lijepo i svima bismo preporučili posjet natjecanju, a posebno budućim srednjoškolcima.

Vidjeli smo i razna natjecanja drugih struka: zidarstva, cvjećarstva, kuharstva, medicinske struke, slastičarstva, pekarstva i druge. Naučili smo puno zanimljivih stvari i preporučujemo svim osmašima da posjete natjecanje u slučaju da još uvijek nisu sigurni što upisati.

Većina nas iz razreda složila se da smo odabrali najbolje zanimanje i samo čekajte generaciju 2022. - 2027.

Nastavnički Year Book

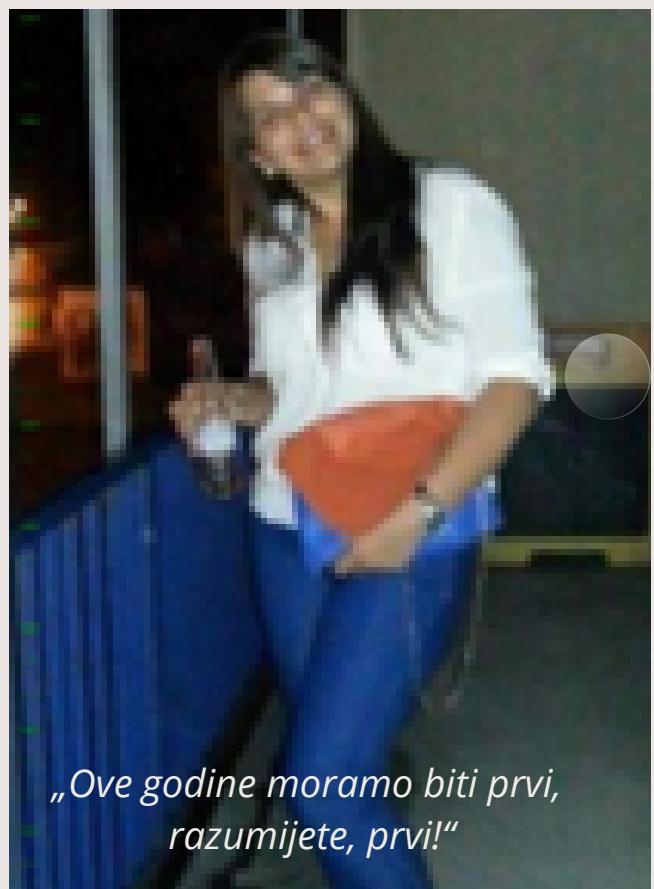
PIŠE: Ivona Koretić

Pogledajte kako su izgledali nastavnici Škole u našim godinama. Nećemo navoditi imena, nego pokušajte sami pogoditi! Sretno svima !

„O, Dubravo moja...“

*„Ove godine moramo biti prvi,
razumijete, prvi!“*

*„Kada se profesorica jako naljuti,
jadna li ti baba!“*

„Kog' jarca?“

PROFESORICE S ODJELA **Suza za Suzi**

PIŠE: Ivona Koretić

Zadnji dan praktične nastavi u bolnici 3. b razredu je teško pao pa smo se odlučili da napravimo nešto posebno profesorici Suzani Avgustinović, koja nas je motrila i vodila punim srcem kroz hodnike odjela Gastro 1. Profesorica Avgustinović je u znala dobila i cvijeće i čokolade, ali ova grupa ju je poštено iznenadila.

Dana 5. lipnja završila nam je praksa iz opće njegе te smo se po završetku slikali s profesoricom. Naravno da ona nije znala da će već sljedeći dan dobiti uokvirenu sliku s potpisima grupe 3.b 2, a pravo iznenađenje se desilo istog dana kada je dobila pjesmu njoj posvećenu.

Kindhearted Nurse Suzi

In the hustle and bustle of the hospital floor,
There's a nurse named Suzi, I can't ignore.
With a smile so warm and a heart so pure,
She's the kind of nurse we all adore.

Every day she walks those halls,
Bringing comfort to those who fall.
With compassion in her gentle touch,
She heals wounds that hurt so much.

• • Oh, kindhearted nurse Suzi, you're our guiding light,

In the darkest moments, you make everything right.

With your caring soul and comforting embrace,
You bring hope and solace to this healing place.

From the youngest child to the elderly,
Suzi's there with love for all to see.

• • She listens to their stories, wipes away their tears,

She's a guardian angel dispelling all their fears.

• • In the late hours, when the world's asleep,
She's by the bedside of those who weep.

• • Her tender words, a soothing sound,
Turning despair into hope profound.

• • Oh, kindhearted nurse Suzi, you're our guiding light,

In the darkest moments, you make everything right.

With your caring soul and comforting embrace,
You bring hope and solace to this healing place.

• • Through the chaos and the long night shifts,
Suzi's compassion gives patients a lift.

• • Her hands bring comfort, her smile brings cheer,
She's an angel of mercy, always near.

• • Oh, kindhearted nurse Suzi, you're our guiding light,

In the darkest moments, you make everything right.

With your caring soul and comforting embrace,
You bring hope and solace to this healing place.

Ivona Koretić

ERASMUS PREKO GRANICE

EUROPA I MLADI

PROJEKT "IN THE EYES OF CULTURE"

PIŠE: Dhia Kovačević

Zemlje Erasmusa

grčka

U današnje vrijeme, osim škola i fakulteta, opciju sudjelovanja u projektima razmjene mladih nude i razne neprofitne organizacije, što omogućava mladima veći izbor Erasmus+ projekata koje financira Europska unija. Zahvaljujući prijašnjim sudjelovanjima na projektima te izgradnji odnosa i prijateljstva (što je i smisao samih projekata), dobila sam priliku prijaviti se na projekt neovisan o participaciji Škole u njemu.

„In the eyes of culture“ je projekt nastao u suradnji srpske organizacije „Youth Alliances“ i domaće grčke organizacije „Thessaloniki Pride“, koji se održao u Thessalonikiju/Solunu, drugom najvećem gradu u Grčkoj. Zajedno sa sudionicima iz Grčke, Srbije, Portugala i Finske bili smo smješteni u hostelu „Stay Hybrid“ od 1. do 9. studenoga 2022. godine. Iako smo već dobrano zakoračili u jesen, ovaj obalni grad dočekao nas je babljim ljetom.

Vrhunac cijelog projekta rezultirao je *flash mobom* sastavljenim od narodnih plesova zemalja sudionika na Aristotelovu trgu. Cilj je bio uvući slučajne prolaznike koji su time postali nesvesni sudionici projekta sudjelujući u narodnim plesovima drugim zemalja.

Mali savjet: nemojte ići kao muhe bez glave te se raspitajte o zemlji u koju idete (npr. ručak je bez mesa i radi neadekvatnih grčkih odvodnih cijevi wc papir se baca u kantu pored) kako ne biste doživjeli kulturni šok. Budite bolji od mene.

Erasmus projekti nisu za osobe koje traže samo zabavu i za osobe koje ne mogu poštovati tuđa mišljenja. Oni su za osobe koje su voljne preispitati svoje stavove, što može dovesti do njihove promjene, prilagodbe ili nadogradnje.

Svrha projekta bila je upoznavanje kultura participirajućih sudionika kroz prezentaciju igara iz djetinjstva, predstavljanje narodnih nošnji pomoću kreativnih vještina izrade, učenjem plesa i izvedbom pjesama karakterističnih za svaku zemlju. Osim obveznih radionica u kojima smo razmjenjivali kulture, svaku večer smo imali organizirane događaje za dodatno upoznavanje sudionika u vidu igranja društvenih igara, interkulturnih večeri, razgledavanja noćnog života u gradu, tuluma u plavom i neobaveznih druženja. Tulum u plavom označavao je dolazak svih sudionika u plavoj majici kako bi se osjećali kao pripadnici jedne zajednice. Ističem ekološku osviještenost projekta kroz razmjenu šalica, što pridonosi smanjenju jednokratnog pribora za piće.

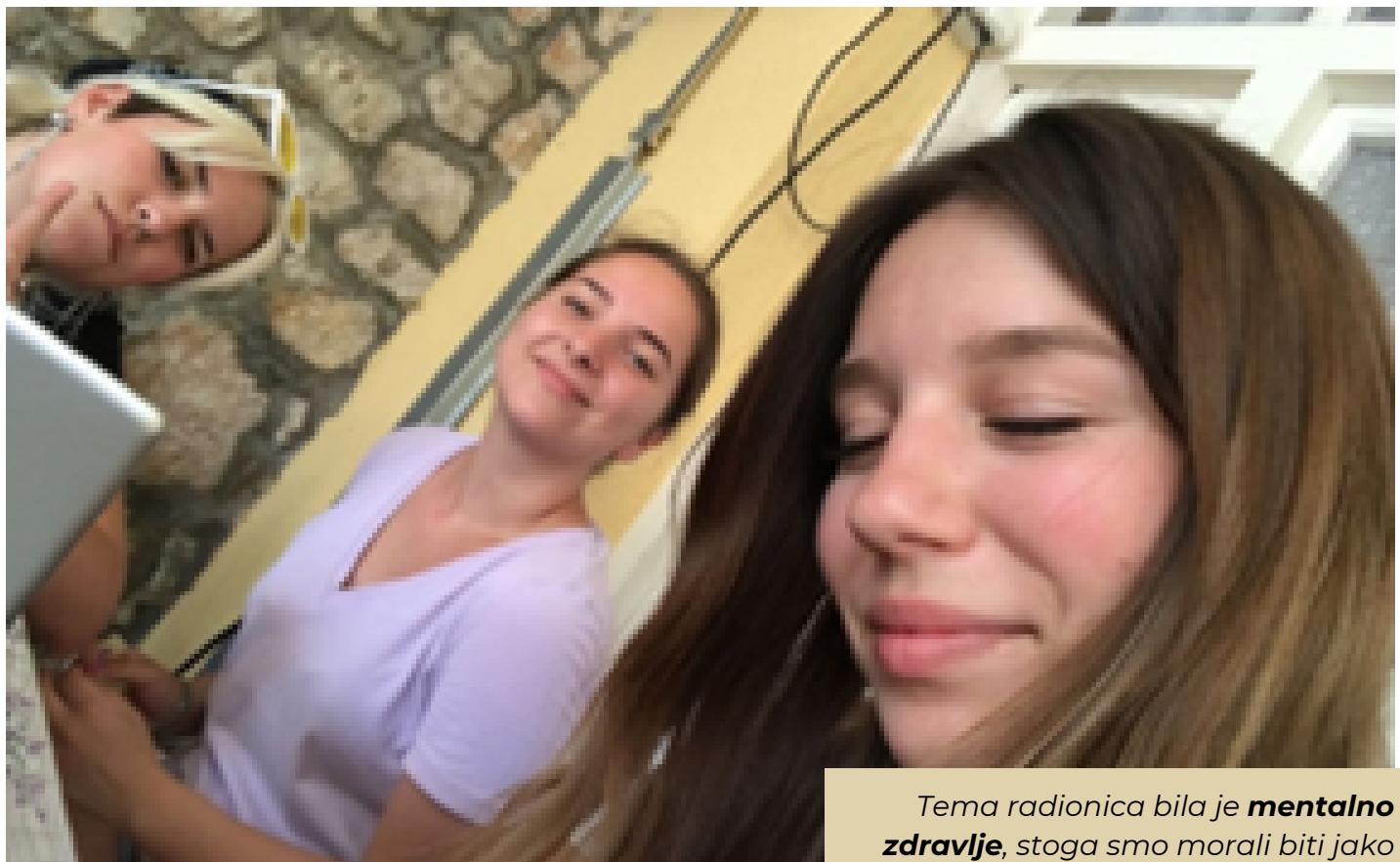
ERASMUS U SELCU

Umjetnost

življenja

PIŠE: Lana Hruška

Tema radionica bila je **mentalno zdravlje**, stoga smo morali biti jako otvorenici i učiti se poštivanju raznolikosti i različitih mišljenja.

Na Erasmusu sam stekla puno novih prijateljstava i upoznala predivne, jedinstvene i pozitivne ljude, koji su mi bili velika podrška. To je bilo jedno predivno iskustvo.

Javila sam se za sudjelovanje na Erasmusu ne znajući što me čeka. Helenu sam upoznala na dan kada smo krenuli u Selce i kako smo se brzo sprijateljile.

U radionicama su se pokazale naše mane i vrline, koje smo naučili cijeniti te prihvatići sebe kao osobu. Bili smo jedna mala zajednica mladih ljudi te smo u tjednu dana mnogo toga zajedno naučili. Osim korisnih stvari na radionicama, naučili smo zajedno živjeti, pospremati, ručati, tj. redu, radu i disciplini.

Čarobna riječ **borabora**

Imali smo puno slobodnog vremena poslije radionica tijekom kojeg smo se kupali, izlazili, pjevali, plesali, jako dobro jeli i još mnogo slobodnih aktivnosti. Vodići kroz naše radionice bili su Ivan i Dora s kojima smo se jako zbližili i od kojih smo jako puno naučili. Upoznali smo se s različitim kulturama iz drugih zemalja koje su sudjelovale na razmjeni, a i mi smo predstavili našu Hrvatsku. Cijela razmjena bila je na engleskom jeziku. Ako se netko želio priključiti razgovoru naših Hrvata jednostavnom riječi **borabora** i cijeli naš razgovor s hrvatskog preveo se na engleski jezik, a to je vrijedilo i za ostale zemlje. Nitko nije bio isključen.

PROJEKT "MEDIA POWER YOUTH"

Intervju vodila: Helena Vrabec

Prilika da se bolje upoznamo

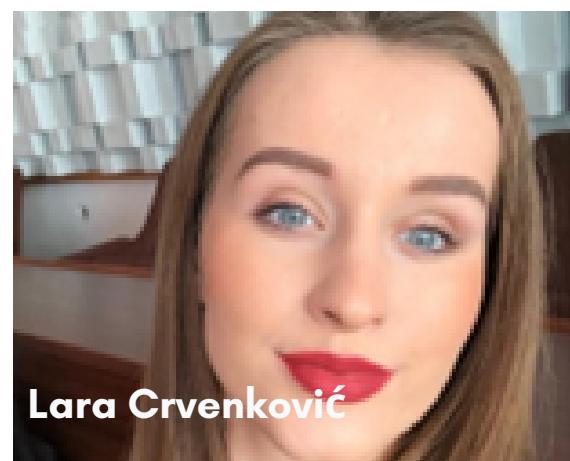

STR. 43 | INFUZIJA 22

Melita Prekpalaj

Istaknula bih temu *sigurnost na internetu*. Radionica me potaknula na razmišljanje o tome jesu li zaista moji podatci zaštićeni. Zaprepastilo me koliko sudionika zapravo ne mari za svoju sigurnost jer nemaju zaključane profile na društvenim mrežama i njihove privatne fotografije dostupne su jednim klikom.

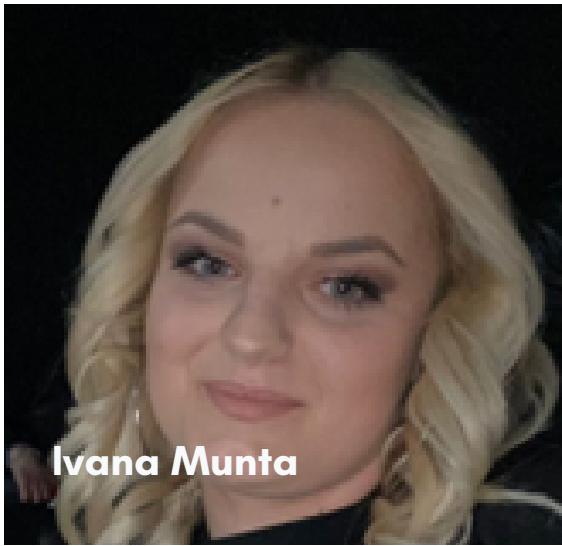

Lara Crvenković

Meni je vrlo draga bila tema *medijska pismenost*. Najviše smo o tome naučili i kroz radionicu "media glossary", kada izgovorimo te dvije riječi svima zvuči poznato, ali ipak se pitamo što je to. Na projektu smo prošli kroz svaki medij posebno.

“

Od 6. do 16. rujna 2022. učenici ŠMS Vinogradskia i sudionici iz Gruzije sudjelovali su u projektu **Media Power Youth**, koji se održao u Velom Lošinju. Na ovom projektu razmjene mladih naučili smo mnogo o neformalnom učenju, kritičkom mišljenju i snalaženju na internetu. U nastavku donosimo mišljenja sudionika na tom projektu.

Ivana Munta

Na ovom projektu naučila sam da kako god ljudi izgledali i ponašali se, vrijedi im pružiti priliku da ih bolje upoznamo. Projekt mi je pomogao da postanem pristupačnija osoba i da lakše stupim u komunikaciju s osobama koje ne poznajem, te sam uvjerenja da me promijenio za cijeli život i da ću ubuduće s jednim malim olakšanjem moći razgovarati s ljudima koji nisu moji najmiliji.

Tringa Brahaj

U projektu sam naučila više o društvenim mrežama i suvremnom svijetu, što sam mislila da znam, a uvjerila sam se u suprotno. Razvila sam jezične sposobnosti, pogotovo engleskog jezika s obzirom na komunikaciju s drugima. Naučila sam zanimljive riječi na gruzijskom i naučila napisati svoje ime na njihovu pismu.

Koja je najkorisnija stvar koju ste naučili na projektu?

Lucija: Kao jedan od najvećih problema medija, svijeta interneta i društvenih mreža jest utjecaj nečijeg izgleda na vlastitu sliku o sebi. Na različitim platformama različiti ljudi često prikazuju dijelove svog života koji su u našim očima najčešće bez mana i prepreka te takav sadržaj vrlo često može uzrokovati neželjene misli o vlastitom životu.

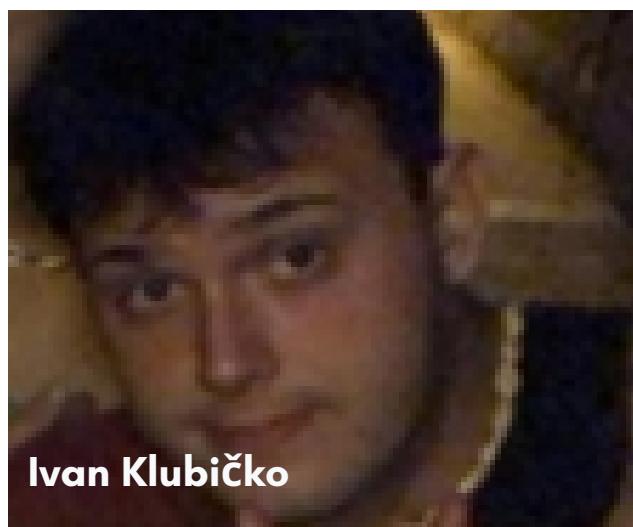
Koja je najkorisnija stvar koju ste naučili na projektu?

Lucija: Kao jedan od najvećih problema medija, svijeta interneta i društvenih mreža jest utjecaj nečijeg izgleda na vlastitu sliku o sebi. Na različitim platformama različiti ljudi često prikazuju dijelove svog života koji su u našim očima najčešće bez mana i prepreka te takav sadržaj vrlo često može uzrokovati neželjene misli o vlastitom životu.

Lucija Baburić

Na ovom projektu naučila sam da kako god ljudi izgledali i ponašali se, vrijedi im pružiti priliku da ih bolje upoznamo. Projekt mi je pomogao da postanem pristupačnija osoba i da lakše stupim u komunikaciju s osobama koje ne poznajem, te sam uvjerenja da me promijenio za cijeli život i da ću ubuduće s jednim malim olakšanjem moći razgovarati s ljudima koji nisu moji najmiliji.

Ivan Klubičko

Na ovoj razmjeni mladih naučio sam ne vjerovati svemu što vidim na internetu i kako sigurno koristiti internet. Također sam naučio ne vjerovati stereotipima koje vidim u medijima i kako oni mogu utjecati na druge lude. Znao sam da postoji zlostavljanje na internetu, ali nisam znao koliko je to uobičajeno i ozbiljno.

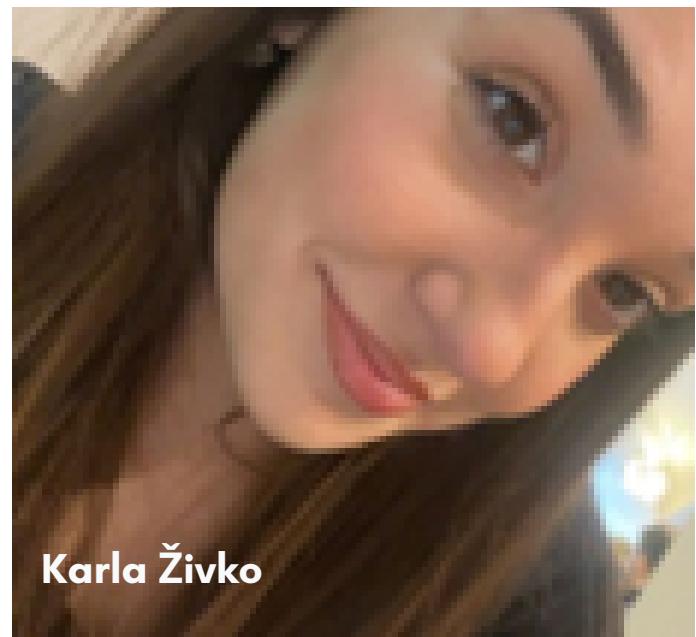
Melita: Saznala sam koliko sam ovisna o internetu te da ima mnogo informacija koje nisu točne. Nakon povratka kući postala sam svjesnija uzaludnog vremena koje je potrošeno baš na taj način. Nezdrave navike poput sati provedenih na internetu zamijenjene su nekim zdravijim.

Koja ti je najdraža tema s projekta razmjene mladih?

Lucija: Meni su sve teme bile zanimljive, ali ja bi istaknula kao jednu vrstu upoznavanja i povezivanja sa sudionicima iz drugih država, igru "tajnog prijatelja". Svaki sudionik projekta prvog je dana izvukao svog tajnog prijatelja, tj. ime sudionika iz druge države te je ta informacija trebala ostati tajna. Na kraju projekta slijedilo je otkrivanje tajnog prijatelja i dodjela *youthpass* certifikata.

Karla Živko

Na ovom projektu imali smo priliku upoznati se s dosad nepoznatom kulturom i drukčijim običajima. Također smo dosta vremena odvojili na edukaciju o internetskim nedostacima i svjesnosti naše aktivnosti na internetu. Kroz radionice smo prikazali lažiranje identiteta te razne nepogode koje nas mogu snaći ako nismo na oprezu..

Sudjelovanje u Erasmus+ programu omogućilo mi je upoznavanje druge kulture, jezika, hrane, plesova, pisma i drugo. Erasmus+ projekt preporučila bih svim učenicima, studentima, profesorima, ukratko svima koju su u mogućnosti jer je ovaku priliku šteta propustiti. Prošli smo zaista zanimljive radionice iz kojih smo naučili mnoge stvari, zasebno smo uz radionice, a i pored njih pokazivali svoju kulturu - moram priznati jako smo ponosni jer smo mi **mi**, a i oni su bili oduševljeni.

“

Sudjelovanje u Erasmus+ programu omogućilo nam je nova iskustva, upoznavanje drugih kultura, jezika, hrane, plesova, pisma i drugo.

ŠKOLA AMBASADORICA EUROPSKOGA PARLAMENTA 2023.

Prišli Slovenci!

INTERVJU VODILA: Ivona Koretić

Ove godine u sklopu Erasmusa+ projekata došli su gosti Slovenci u našu školu sve iz Maribora te smo iz znatiželje i mi „zavirili“ u njihovu školu, uspoređujući je s našom. Pročitajte što o svojoj školi kažu Lučka, Jonaz i Laura.

Kakšna se vam zdi naša šola? (Kako vam se sviđa naša škola?)

Laura: Super ti gre, res je dobro zgrajeno in si blizu centra. (Super se snalazite, baš je izgrađena dobro i blizu ste centra.)

Lučka: Smo tudi blizu centra, ampak kolikor vidim imaš vse kar rabiš in imaš veliko prostora, ti imaš zelo široke hodnike, mi tega nimamo in imamo med počitnicami veliko gnečo. (Mi smo isto blizu centra, ali koliko vidim imate sve potrebno i imate jako puno prostora. Imate jako široke hodnike, to mi nemamo pa je jako velika gužva tijekom odmora.)

Mi lahko opišeš šolski dan? (Možete li mi opisati jedan vaš školski dan?)

Lučka: Zbudim se ob šestih. z avtobusom mi vzame 15 do 20 minut. šola se začne ob 7. uri in če imamo vadbo ob ponedeljkih in torkih, smo v bolnici od 7. ure in smo tam štiri ure, ostale dni v tednu pa imamo šolo in vadbo, po vadbi v bolnici pa nam vzame pet minut do šole. (Ja se budim u šest. autobusom mi treba 15 do 20 minuta. Škola nam počinje u 7,00, a ako imamo praktičku nastavu, ponedeljkom i utorkom smo u bolnici od 7.00 te smo tamo četiri sata, a ostatkom tjedna imamo i školu i praksu, a nakon prakse u bolnici nam treba pet minuta do škole.)

Jonaz: Zbudim se ob petih in moram pripraviti uniformo, a je ne znaš dobro zlikati. nič popolnoma zlikanega ne sme biti niti ene gube, ne morem več likati. (Ja se budim u 5.00 te trebam spremiti uniformu, ali nju ne možeš ispeglati dobro. Ne smije biti ni jednog nabora, ničega, skroz ispeglana. Ja to ne mogu više ispeglati.)

Laura: In ko smo v pisarni, moramo tudi nositi uniforme, za razliko od vas, v bolnici, v domu za starele in v pisarni. vedno v uniformi. (I kada smo u kabinetu, isto moramo nositi uniforme za razliko od vas i u bolnici i u staračkom domu i u kabinetu - uvijek smo u uniformi.)

Koliko predmetov imaš v šoli? (Koliko predmeta imate u školi?)

Lučka: Mi imamo 14 predmetov, vi pa 11, vendar imate eno leto več kot mi. naslednje leto imamo 11 predmetov, a zato veliko več praktičnega pouka. (Imamo 14 predmeta dok vi imate 11, ali vi imate jednu godinu više nego mi. Sljedeće godine imamo 11 predmeta, ali zato imamo puno više praktične nastave.)

Torej v ponedeljek in torek nimaš šole ampak samo vaje? (Znači, vi nemate ponedeljkom i utorkom školu, nego samo praksu?)

Laura: Ne, ne, šolo imamo vsak dan po vadbi od 11. ure, imamo pa en mesec v letu, ko šole sploh nimamo, samo vadbo. naš razred letos mar nima šole. (Ne, ne, imamo nastavu svaki dan nakon prakse od 11 sati, ali imamo jedan mjesec u godini kada nemamo uopće nastavu, nego samo praksu. Naš razred nema nastavu ove godine u ožujku.)

Kdaj dobiš licenco za medicinsko sestro ali zdravstvenega tehnika? (Kada dobivate licencu da ste postali medicinska sestra ili medicinski tehničar?)

Jonaz: Po poklicni maturi in po splošni maturi, kjer je naš prvi jezik slovenščina, lahko pa tudi drugi jezik in matematika, vendar je to običajno izvaja gimnazija. (Nakon strukovne mature i nakon opće mature, gdje imamo prvi jezik slovenski, a možemo imati i drugi jezik i matematiku, to inače tako imaju i gimnazije.)

Lučka: Za pridobitev licence moraš iti na poklicni izpit, sicer je ne moreš dobiti. (Obvezno moraš ići na strukovnu maturu kako bi dobio licencu, inače je ne možeš dobiti.)

Željela postati književnica

"Želja za pisanjem krenula je u ranoj dobi, ali nije to u početku bilo pisanje to su bile pjesmice kao što svi pišu", rekla je Julijana Matanović. Ona je bila đak putnik (oni koji se ustaju u šest ujutro i vraćaju se popodne kući školskim autobusom).

Osvojila je prvu nagradu za jedan tekst u školi i za to dobila knjigu, no nitko u njezinoj obitelji to nije spominjao niti se hvalio. Tetak joj je rekao: „Šta će ti knjiga? Nije ju htio ni pogledati. Ona je upisala književnost kako bi čitala druge pisce. Za 10. rođendan dobila je paket knjiga od Ilike, njezinog tate, iz jedne bosanske kasabe.

Julijana kaže kako ne može opisati kako se osjećala kada je dobila taj paket, no točno se sjeća kako je bio zamotan i tko joj ga je donio (poštar Marko). U tom trenutku odustala je od bilo kakve medicine i slično jer, kako kaže, „u malim mjestima kako bi bio uspješan, moraš studirati medicinu, i tu je krenuo san pokavila se želja da postane književnica.

KNJIŽEVNI SUSRET S J. MATANOVIĆ Paket pun knjiga

PIŠU: Chiara Matijević i Niko Ivančević

U Knjižnici na Kajfešovu brijeđu bili smo na književnom susretu s Julijanom Matanović, s kojim smo razgovarali o njezinoj knjizi *I na početku i na kraju bijaše kava*. Na početku smo poslušali što nam književnica želi reći, a na kraju smo slikali kavom.

Julijana Matanović rođena je u Gradačcu, živjela u Slavoniji i Đurđenovcu, školovala se u Osijeku, zatim gimnazija u Našicama pa opet Osijek pa Zagreb pa opet Osijek pa Zagreb. Njezine uspješnice su „Zašto sam vas lagala“, „Knjiga od žena, muškaraca, gradova i rastanaka“, „I na početku i na kraju bijaše kava“, „Bilješka o piscu“ itd.

MORAM PRIČATI

“Ja moram pričati, a priči je potreban slušatelj”, napisali ste. Kako se odnosite prema svojim čitateljima?

S tekstovima se uistinu radi ono što je zacrtano, a to je prepoznavanje. I ja mislim da je to bitno mojim čitateljima - da se u mojoj pričama mogu prepoznati.

Koliko ste kave popili dok ste pisali ovu knjigu?

Ima u knjizi rečenica. „Iza svakog uspješnog muškarca stoji žena, a iza svake uspješne žene stoji litre i tone kave.” Znate, ja pijem kavu samo do podneva, poslije četiri sata ne, bez kave ne mogu. Kad mi netko kaže kako zamišljam idealno jutro to je da je tišina da me nitko ništa ne pita i da nikoga ne čujem. To je zato jer imam neku glupu teoriju „praznog mozga” da mogu pisati samo kada je uz mene šalica kave i kada je tišina da ne dobivam nijednu drugu informaciju.

mene ima svugdje

Knjiga *I na početku i na kraju bijaše kava se sastoji od više dijelova. Jesu li neki autobiografski?*

Ima mene svugdje. Imat će najviše u toj prvoj priči gdje spominjem babu koja je doista rekla onu rečenicu: „Prvi dio života se trudiš s kime ćeš popiti kavu, a drugi dio znaš da je nisi popio s onim s kim s trebao i da si zeznuo.” Ja uvijek polazim od nečega o čemu mogu svjedočiti vlastitom kožom. Ne bih se nikad usudila pisati o čemu baš nemam nikakvo iskustvo. U svakoj priči je zapravo posijana moja autobiografija.

INTERVJU S KNJIŽEVNIKOM PAVLOM PAVLIČIĆEM

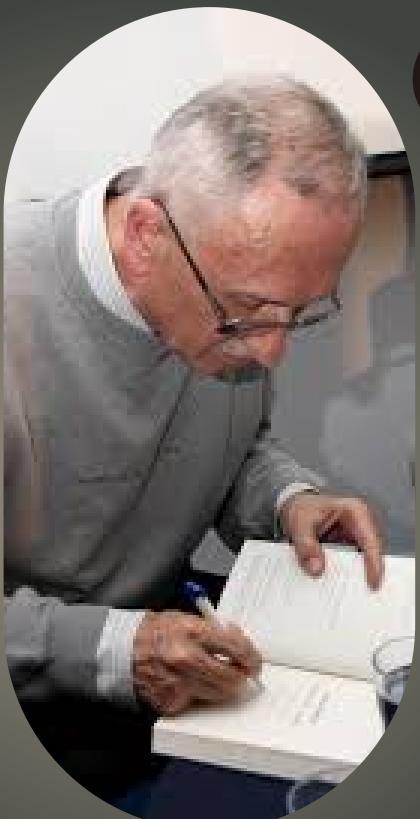
KAO DA MI NETKO GOVORI NA UHO

INTERVJU VODILA: Ivona Koretić

Pavao Pavličić hrvatski je književnik, povjesničar književnosti i prevoditelj, ipak ostaje najpoznatiji kao pisac kriminalističkih romana. Profesor Pavličić je bio jako otvoren i komunikativan, a na susretu s učenicima naše škole u Knjižnici Kajfešov briješ na temu kreativne obrade lektire govorio nam je o pisanju i čitanju i o često postavljanoj pitanju – što je pisac htio reći?

“**Što je pisac htio reći, je rekao.
Nije ni on uvijek u pravu ni mi.**

Kako ste se odlučili za studij koji ćete studirati?

U početku sam kao svi klinci htio biti željezničar, policajac, vatrogasac pa su došle serije s doktorima pa sam htio biti doktor, a kod mene je bilo i pravo jer sam rano pročitao Krležin roman *Na rubu pameti*, pa mi se to jako sviđalo. Kroz neko vrijeme, zbog biblioteke u koju sam često odlazio, shvatio sam da je studij književnost za mene. Nikada nisam požalio.

trideset dana trideset poglavlja

Vi ste vrlo plodan pisac. Napisali ste preko sto knjiga. Kako pišete, u koje doba dana i slično?

Vrlo često ili najčešće nisam mogao birati kad će pisati i kako će pisati. Mjesto i vrijeme za mene su bili uvjetni jer sam imao konkretnih problema i obitelj za koju treba brinuti tako da sam pisao kada sam imao priliku i gdje sam mogao. Najčešće je to bila kuhinja, ali znao sam i u kupaonici na mašini za rublje dok sam sjedio na kadi. Isto tako nisam mogao pisati kada sam htio, ali imao sam sreću što brzo pišem jer imam osjećaj kao da mi netko govori na uho, pa mi pisanje traje koliko fizički treba da ruka napiše pet-šest stranica. Zato sam najčešće pisao ljeti kada nisam radio. Iz dana u dan bez prestanka, trideset dana trideset poglavljja.

Dajete li nekome tekstove na čitanje prije objavlјivanja?

Samo uredniku. Što više daješ nekome da čita, to se više priča mijenja, tako da na kraju to uopće nije vaš roman nego njihov. Znao sam dobiti papir iskrižan s novim riječima i radnjama.

Kako mladima približiti čitanje?

Kada sam i ja bio mlađ bilo je nas trideset nas u razredu, a čitalo nas je šest ili sedam, a nije bilo mobitela... Tako da neki jednostavno nemaju volju, ali može se probati. Dati im knjigu koja će ih zanimati. Ne možeš osobi u prvom razredu srednje dati *Juditu* kada ne zna ništa o tome.

ne postoji samo jedan smisao teksta

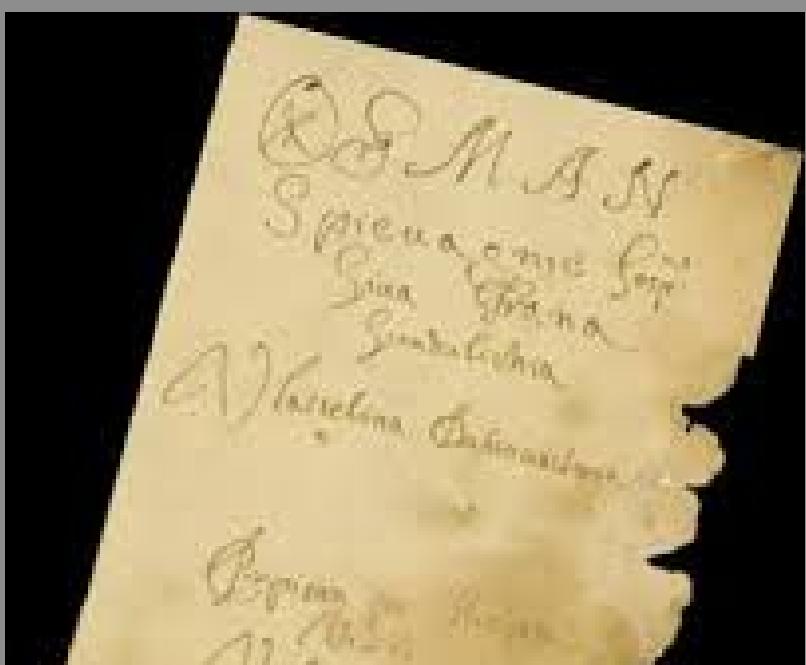
Koja Vam je Vaša knjiga najdraža?

E, to ja nemam jer sam svaku svoju knjigu pisao s jednakim zalaganjem kao da mi je zadnja. Tako da je jednom ispala sjajna, a drugi put loše. Sud je na čitatelju, odnosno ona koja je čitateljima najdraža i meni je najdraža

Kad obrađujemo lektire, postavlja pitanje Što je pisac htio reći.

Možete li nam to malo pojasniti?

Prije se sprdalo s tim pitanjem. Što je pisac htio reći je rekao, nije ni on uvijek u pravu ni mi, mi smo to nekako shvatili. To je velik problem, ne postoji samo jedan smisao teksta i što je tekst bolji, to više lica ima, tako da ne znači da ga možemo egzaktno vrednovati. Na primjer, ja vas ne mogu uvjeriti kako je moja knjiga dobra ako vi mislite da nije dobra. Ne mogu vas u to uvjeriti. Sve se mora dobro obrazložiti s nečijeg stajališta, ali teško da je netko tako loše shvatio što je pisac htio reći.

U romanu *Koraljna vrata* Pavličić kroz fabulu o dvama izgubljenim Gundulićevim pjevanjima *Osmana* razmišlja o vrijednosti književnih djela i granici savršenstva: je li ono dobro ili nije dobro za neko društvo, kao i o granici zdravlja i bolesti te dobra i zla i njihova međusobna odnosa.

KNJIŽEVNI SUSRET S ROSIE KUGLI

Kad ti život donese limune, ti zatraži teku i šol

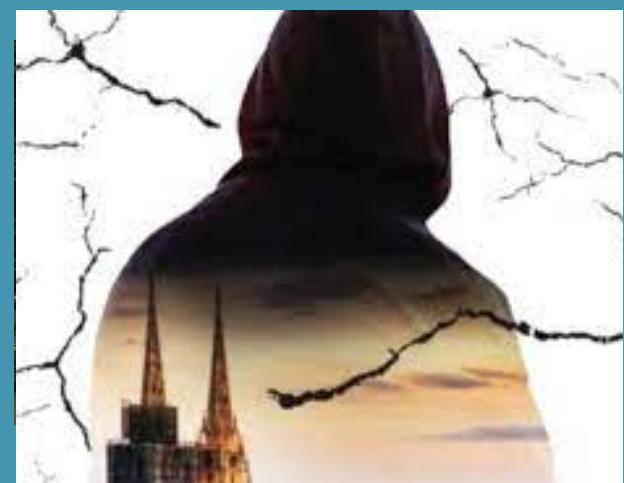
burna
2020.
godina

PIŠE: Mate Bilić

Izgubljena generacija naslov je nove knjige Rosie Kugli, na čijoj smo predstavljanju sudjelovali u Knjižnici na Kajfešovu brijegu. Posebno nam je bilo zanimljivo da je knjiga posvećena generaciji 2019./2020., onima koji su proživljavali i koronu i potres te Anamariji Carević, koja je izgubila život u zagrebačkom potresu.

Vrlo vjerno ste opisali potres!

Opisala sam to odmah jutro. Hvatala sam i ono što je bilo na televiziji i ono što smo doživjeli kod kuće. Zapisivala sam sve što se tog dana dešavalo, od onog kada su svi izašli na cestu poput zombija u pidžamama, na licima svih šok i nevjericu i odjednom se svi pretvaraju u stručnjake za potres, najavljuju drugi val. Netko je donio radio pa i te vjesti slušaju...

Kako je nastala ova knjiga?

Korona u kombinaciji s potresom iznjedrila je ovu knjigu. Sad kad na to gledamo, djeluje nam neobično, kao da je bilo prije sto godina a zapravo je bilo relativno nedavno. Da je to bilo tako jako i potresno za mnoge i intezivno tada to nismo znali, a vjerovatno pokušavamo to nekako potisnuti i maknuti iz našeg života, a najviše su stradali mladi. Vi, mladi, ste najviše stradali. Vama su oduzete baš te dragocjene godine i uspomene koje trebate imati iz tog vremena: *online* nastava, nemogućnosti susreta, druženja, ljubavi, prijateljstava, izlazaka.. Imala sam osjećaj kad to sve završi da ćemo se opet uključiti u život i biti "sto na sat" i sve zaboraviti.

Kako ste izdvojili neke važne događaje iz toga vremena?

To nije bilo teško. Dok pišem, odmah radim scenarij u glavi: znala sam da će glavni likovi biti maturanti, obvezno mora biti neka ljubavna priča i obvezno su bile dvije prijateljice i tu sam opisala ljubimoru jer su se obje zaljubile u istog dečka...

Naravno oni su se svađali s roditeljima, organizirali su tulume, bježali van i svašta su radili što nisu smjeli. Onda kad je došao potres, nastala je prava frkica jer se zbilja sve paraliziralo, što je situacija koja je svima bila nepoznata.

Knjiga je posvećena generaciji 2019./2020. Zašto?

Moj sin je tada bio maturant. Oni tada nisu imali maturalnu zabavu ni maturalac. Nisu se družili, nisu se zaljubljivali, niti ljubili... Svi smo mi bili nekako zakinuti. To sve imaš samo jednom u životu i neće ti se to više vratiti.

Osjetila sam da je moja dužnost to sve staviti na papir. Jako me je pogodilo nesretan slučaj djevojčice koja je u potresu tragično nastradala i njoj sam posvetila ovu knjigu.

Knjiga čini razliku

PIŠU: Marta Čičak, Karla Živko, Tea Dolenc, Manuela Matošević, Sara Mršić i Marija Cvitić

1

Voljeti se otvorenih očiju, roman je jednog od najčitanijih svjetskih psihoterapeuta Jorgea Bucaya.

Bucay piše o ljubavnim odnosima, o ljubavi koja nestaje, mijenja se i koju treba održati. Divno ispričana priča istodobno je i priručnik o ljubavnim odnosima.

JORGE BUCAY

LISVIA SALINAS

Voljeti se
otvorenih
očiju

Vi ne znate
tko je ona.

Ali ona zna
sve o vama.

DJEVOJK

2

Djevojka u vlaku, Paula Hawkins

Radnja romana bazira se na rješavanju misterija koji počinje običnim vožnjama vlakom svaki dan. Rachel svaki dan vlakom putuje na posao i zna da će svaki dan stati na istom mjestu s pogledom na kuće i vrtove. Zbog vlastitog nesretnog života Rachel se počinje uspoređivati s ljudima koji žive uz prugu. No, ubrzo će shvatiti da život idilične obitelji nije tako idiličan...

3

One last stop, Casey McQuiston

Roman govori o ženi August Landry, dvadesetrogodišnjoj biseksualki koja se seli u New York kako bi se odmaknula od majke i njene opsativne potrage za nestalim ujakom. U New Yorku živi s pripadnicama QUEER zajednice. Jedne večeri u podzemnoj željeznici susreće neobičnu ženu Jane Su, pankericu, koja je izgubljena u vremenu i živi u podzemnoj. Jane o sebi zna samo ime ispisano na jakni i da je živjela 1970-ih.

4

91,6 MHz: Glasom protiv topova, Alemka Mirković-Nađ

Ovaj roman temelji se na stvarnim događajima iz vremena Domovinskog rata. Radnja romana smještena je u '91. godinu u Vukovar, ali prati i događaje u tadašnjoj SFRJ koji su doveli do rata u bivšoj Jugoslaviji. Radnja se odvija nekoliko mjeseci prije i za vrijeme opsade grada Vukovara, priča Alemka Mirković, profesorica tehničke kulture i novinarka Radija Vukovar.

poklon knjiga /poklon knjizi

5

Nestali, R. L. Stine

Ova knjiga je horor priča, a namijenjena je adolescentima. Govori o sestri i bratu koji se jedno jutro probude sami u kući, a njihovi su roditelji nestali. Umjesto da zovu policiju, odlučili su se potražiti detektiva koji će im pomoći potražiti roditelje. U knjizi se isprepliću misteriji, fantastični i ukleti predmeti, zločini, a na kraju se pojavljuje kult koji im daje odgovore na pitanja.

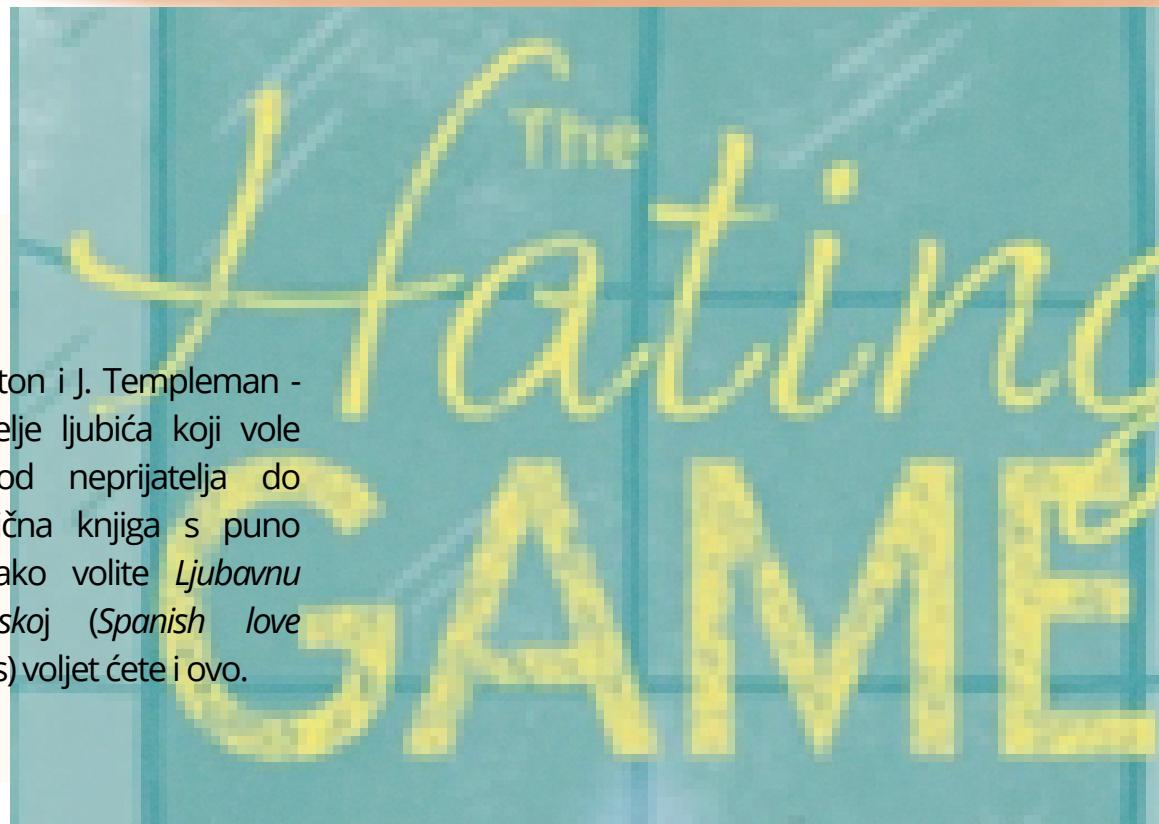
6

Cinderella is dead, Kalynn Bayron - fantastična je knjiga za sve koji vole fantastiku. Novi pogled na priču Pepeljuga s fantastičkog kuta koji nam stvarno može otvoriti oči i predviđati nam drugu stranu priče uz koju smo odrasli.

knjiga za ljetо

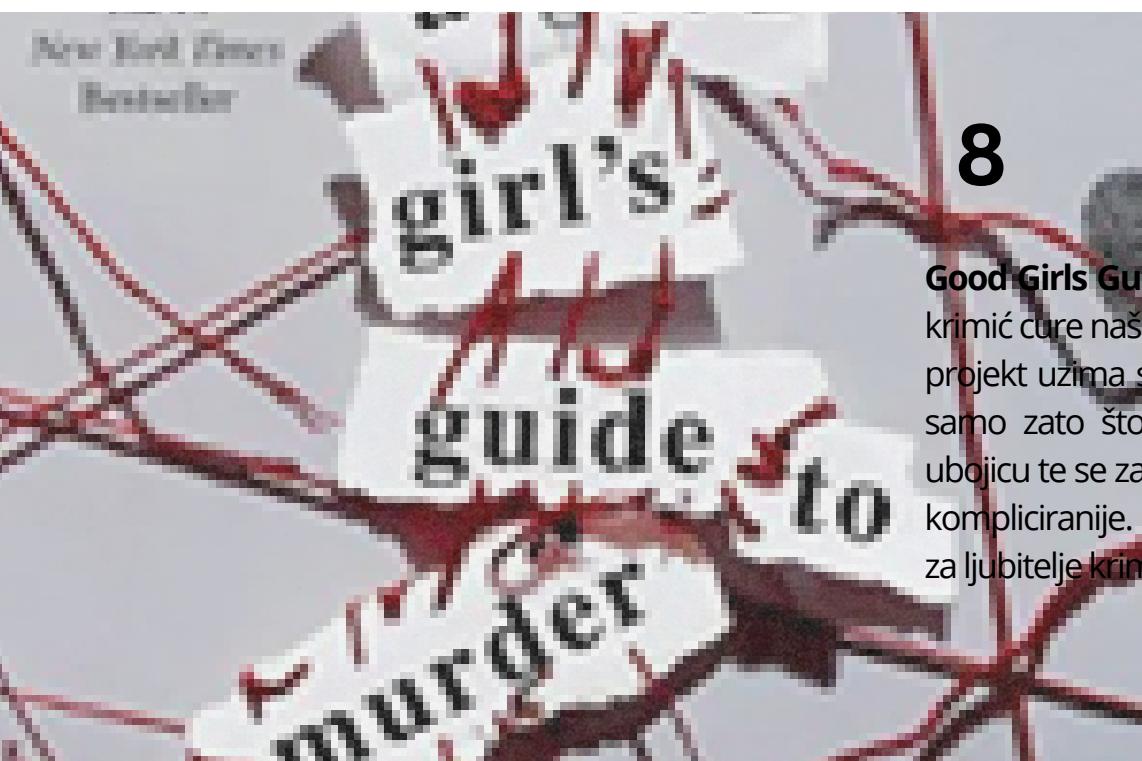
7

Hating Game, L. Hutton i J. Templeman - odlična za sve ljubitelje ljubića koji vole priče koje kreću od neprijatelja do ljubavnog para. Odlična knjiga s puno komedije i strasti, ako volite *Ljubavnu obmanu u Španjolskoj* (*Spanish love deception*, Elena Armas) voljet ćete i ovo.

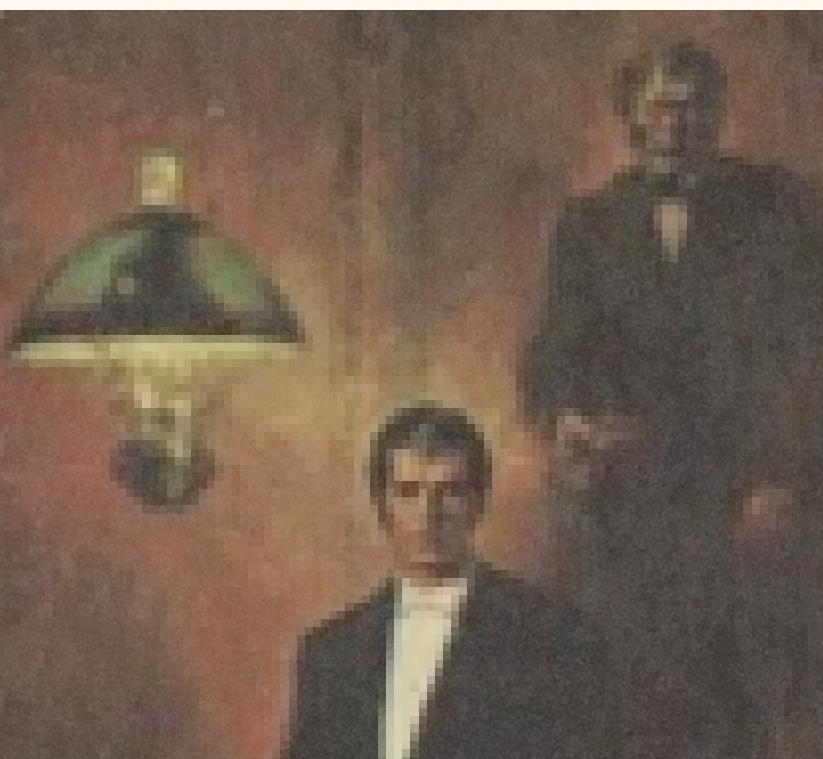
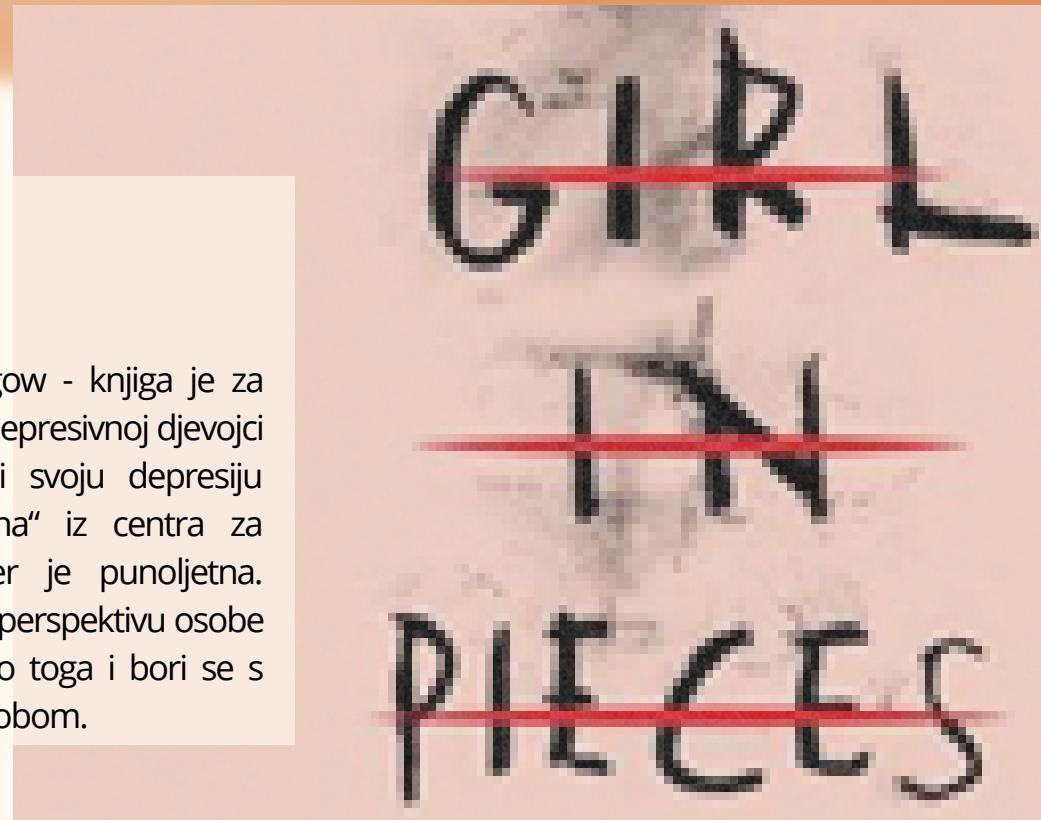
8

Good Girls Guide to Murder, H. Jackson - krimić cure naših godina koja za svoj školski projekt uzima slučaj iz svojeg malog grada samo zato što ne vjeruje u dotadašnjeg ubojicu te se zapliče u nešto puno tamnije i komplikiranije. Knjiga je odlična i savršena za ljubitelje krimića.

9

Girl in pieces, K. Glasgow - knjiga je za plakanje. Tužna priča o depresivnoj djevojci koja odlučuje pobijediti svoju depresiju nakon što jje „izbačena“ iz centra za psihijatrijsku pomoć jer je punoljetna. Predivna priča koja daje perspektivu osobe koja je prošla kroz puno toga i bori se s traumama i sa samom sobom.

10

Slika Doriana Graya, O. Wilde - knjiga koja nam daje prikaz prošlog stoljeća i svega što se događa u životu prekrasnog Doriana Graya kroz njegov portret koji se s vremenom mijenja. Knjiga koju bi svatko trebao pročitati jer govori o osnovoj ljudskoj želji: ostati zauvijek mlad.

11

Dječak, krtica, lisica i konj - Charlie Mackesy, priča koja govori o prijateljstvu jednog znatiželjnog dječaka, jedne pohlepne krtice pune života, jedne lisice koju je život učinio opreznom i jednog mudrog, nježnog konja. Četvero prijatelja istražuje svijet, razgovaraju i uče voljeti.

Imati hrabrosti biti sretan

FILOZOFSKI ROMAN

12

Imati hrabrosti biti sretan - Ichiro Kishimi, Fumitake Koga - knjiga pisana u formi sokratskog dijaloga između filozofa i mladića govori o važnim temama poput sreće, poštovanja, prijateljstva, ljubavi i vjere u druge.

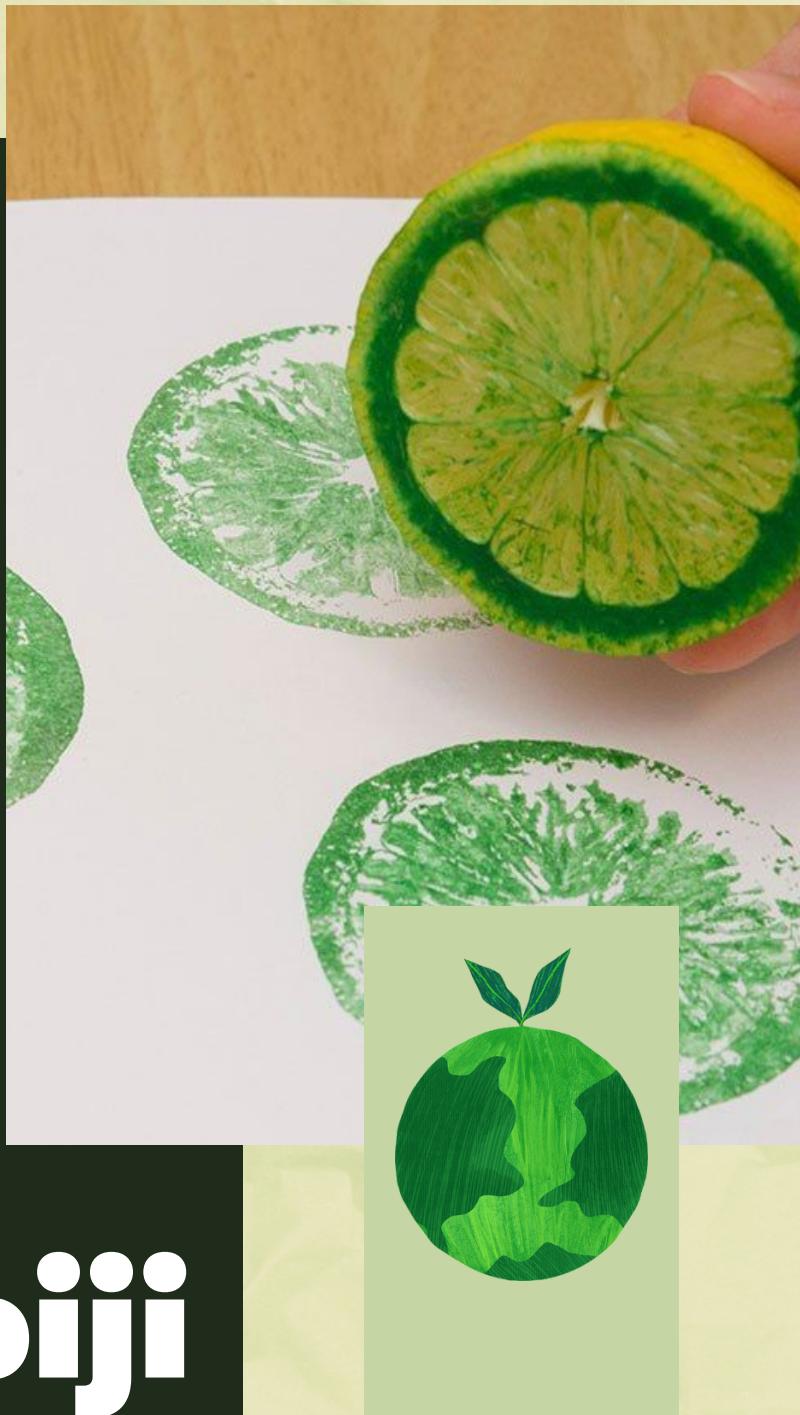

SVAŠTA U MOJOJ GLAVI

PIŠE: Veronika
Kolmar

Svatko od nas ima neki hobi, kao što smo vidjeli u prošlom izdanju *Infuzije*, ali ove godine izdvajamo četiri najfascinantnija. Učenici ostaju anonimni po njihovim zahtjevima. No, možda ih poznajete...

Naši hobiji

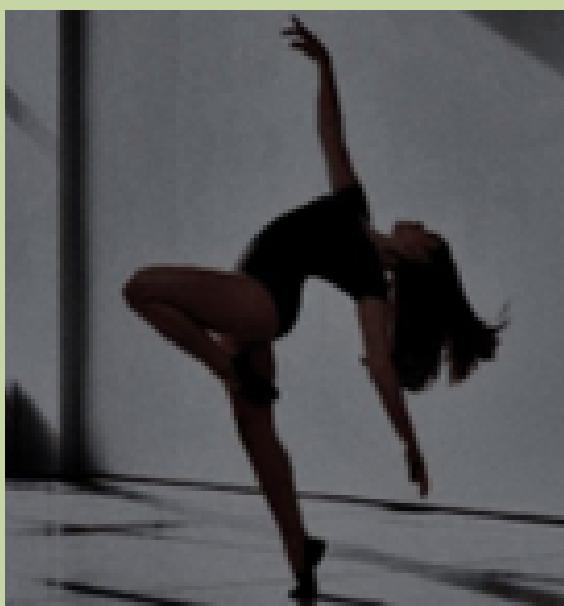

Mažoretkinje

Ova osoba voli umjetnost i sve lijepo. Voli ples, ali malo unikatniju vrstu, na što nas upućuje to je u mažoretkinjama. Već je nastupala na par Dinamovih utakmica i daleko došla svojom voljom i trudom. Bravo!

Moje ime je

Profesionalni ples

Biti plesač je već doboljno teško, ali biti profesionalni plesač je još teže. Ova osoba voli izražavati svoje misli i emocije pomoću plesa. Trenira jako puno, a taj se trud itekako vidi. Vjerujemo da je cijela Škola ponosna na tu osobu i da je svi znaju za nju.

Moje ime je

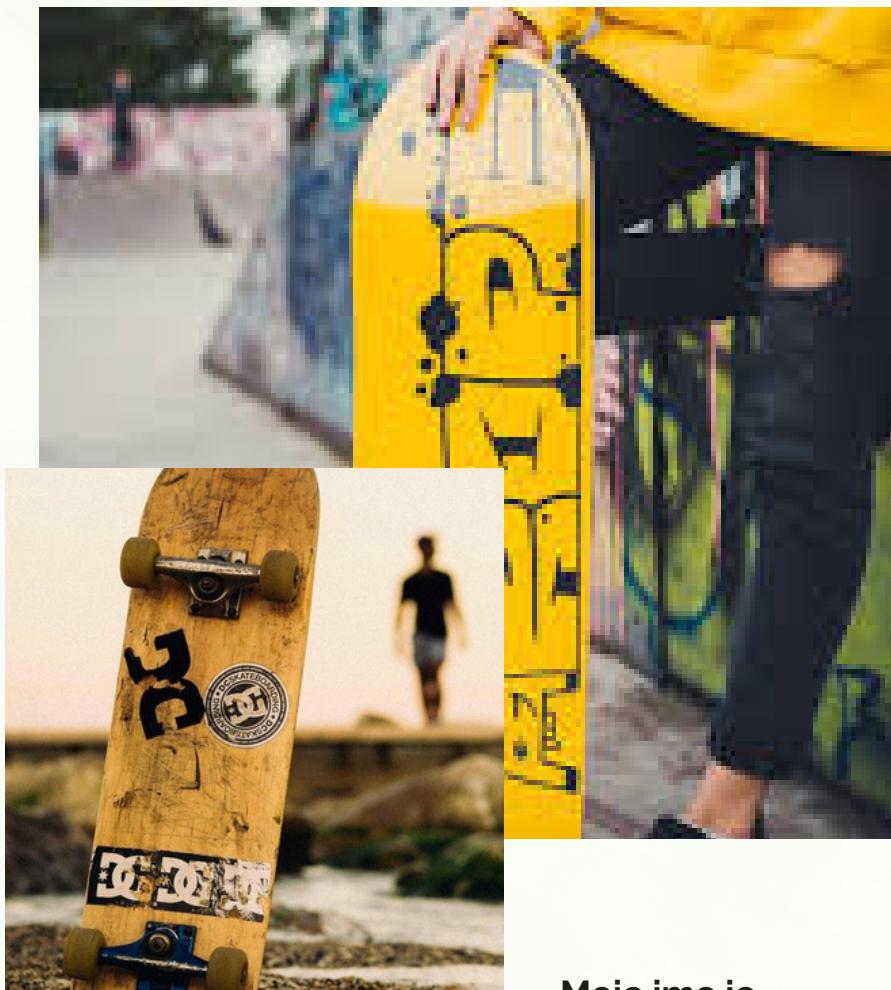

Skejtanje

Učenik/ca naše Škole se odlučio/a na skejtanje kao *freestyle* način opuštanja kada nema školskih obveza te kao način zabave koji ga/ju opušta.

Skejta već nekoliko godina i ne misli uskoro odustati.

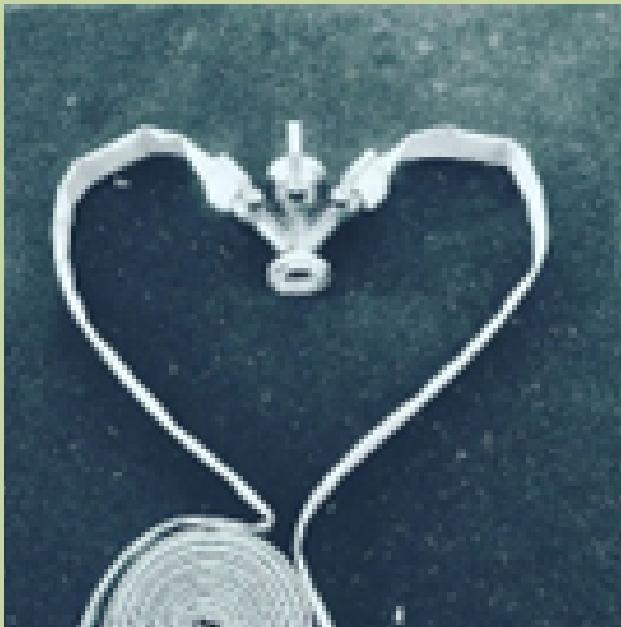

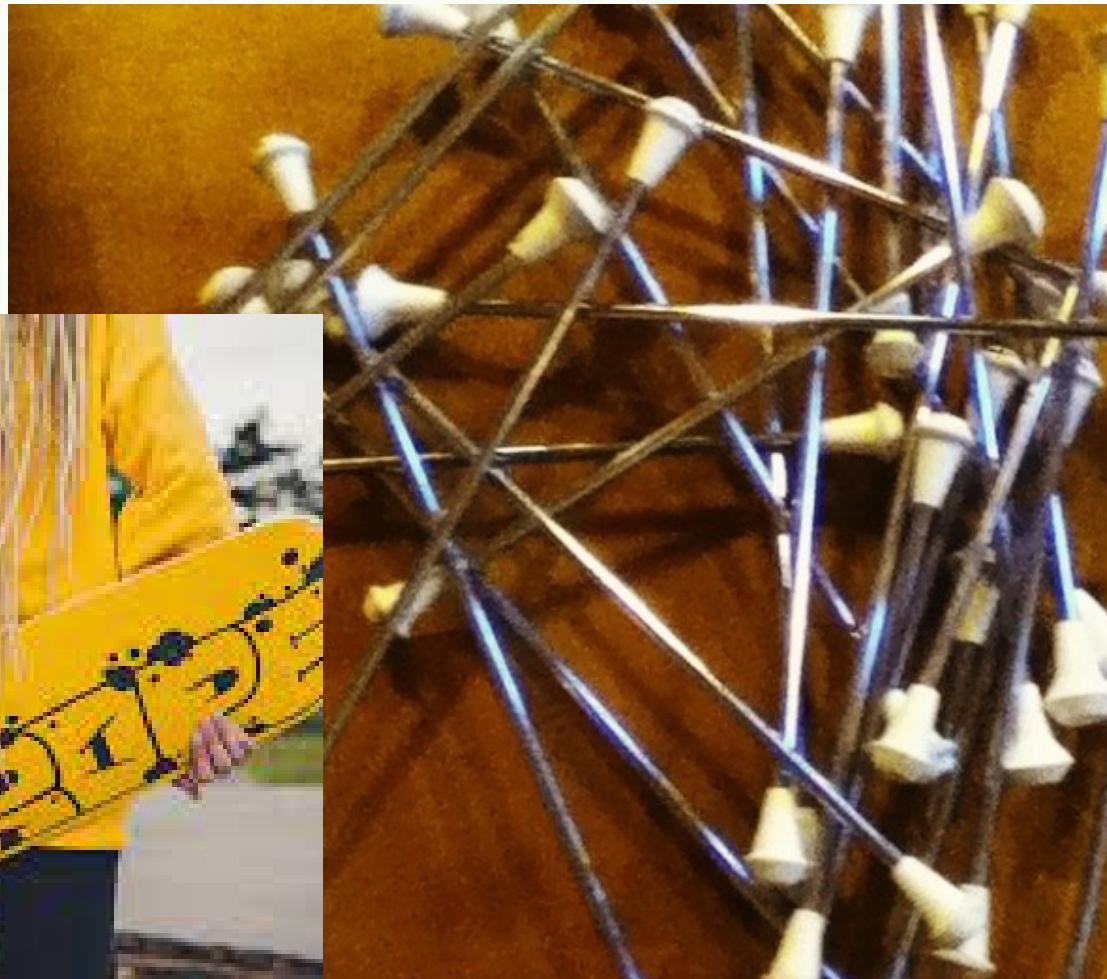
Moje ime je

Vatrogasci

Natjecateljski duh prati osobu koja se ovim bavi, a važne su i zabave nakon svakog vatrogasnog skupa. Vatrogastvo odgovara toj osobi jer je društvena i očito želi pomagati drugima, što se vidi i po tome što je upisala medicinsku školu. Hrabra osoba – neka samo nastavi s svim svojim plemenitim aktivnostima i zanimanjima.

Moje ime je

NETFLIX & ŠMSV

PIŠE: Dora Ugarković

svašta u mojoj glavi

WHITE CHICKS 2004

run time 101 minutes

LEGALLY BLONDE

Elle Woods, modnu kraljicu, ostavio je njezin dečko. Odlučuje ga pratiti na pravni fakultet. Dok je tamo, shvaća da postoji nešto više od samog izgleda.

HITE CHICKS

Dvoje osramoćenih agenata FBI-a na tajnom zadatku pokušavaju zaštititi hotelske nasljednice sestre Wilson od zavjere za otmicu.

LEGALLY BLONDE 2001

run time 98 minutes
directed by ROBERT LURIE
produced by MARGUERITE RICHARDSON

CLUELESS 1995

CLUELESS

Plitka, bogata i društveno uspješna Cher nalazi se na vrhu ljestvice uspjeha u srednjoj školi na Beverly Hillsu. Vidjevši sebe kao ljubavnu spajalicu, Cher prvo nagovori dvoje učitelja da izadu.

MEAN GIRLS 2004

running time: 105 MINUTES
directed by MARKETTA WILSON

SHES A MAN

Kad se njezin brat odluči otići na nekoliko tjedana, Viola prelazi u njegov elitni internat, prerašena u njega, i nastavlja se zaljubljivati u nogometnu zvijezdu svoje škole, a uskoro saznaje da nije jedina s romantičnim problemima.

MEAN GIRLS

Cady Heron je hit grupe The Plastics, djevojačke grupe A u njezinoj novoj školi, sve dok ne pogriješi i zaljubi se u Aarona Samuelsa, bivšeg dečka alfe Plastic Regine George.

GILMORE GIRLS 2000

running time: 105 MINUTES
directed by ANDY FICKMAN
produced by LAURIE-SHULIE DOWNER, TOM ROSINERIĆ
and GARY LUOCHESI

GILMORE GIRLS

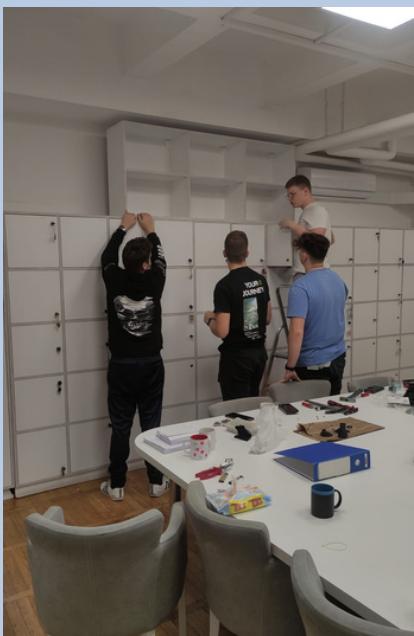
Drama koja se usredotočuje na odnos između tridesetogodišnje samohrane majke i njezine kćeri tinejdžerice koja živi u Stars Hollowu u Connecticutu.

SELIDBA IZ VINOGRADSKE U PUČKO

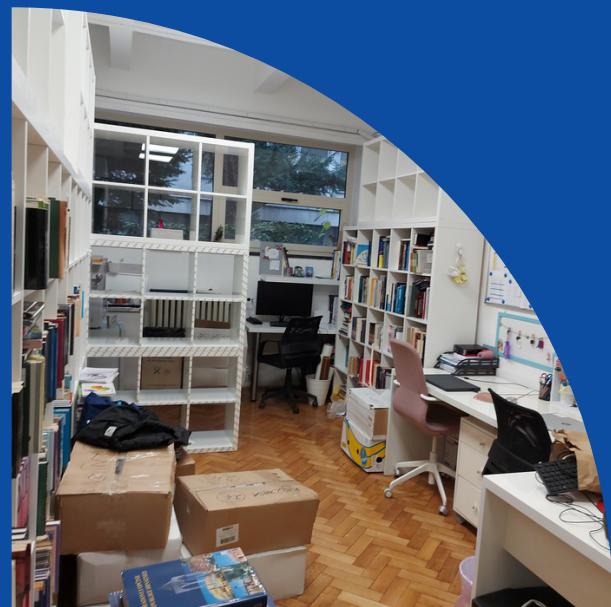

U prosincu 2022. i siječnju 2023. godine i profesori i učenici sudjelovali su u selidbi škole u novi prostor u Ulici grada Vukovara 68, odnosno u Pučko otvoreno učilište u Zagrebu. Značajnu ulogu u tome imali smo mi - učenici Škole.

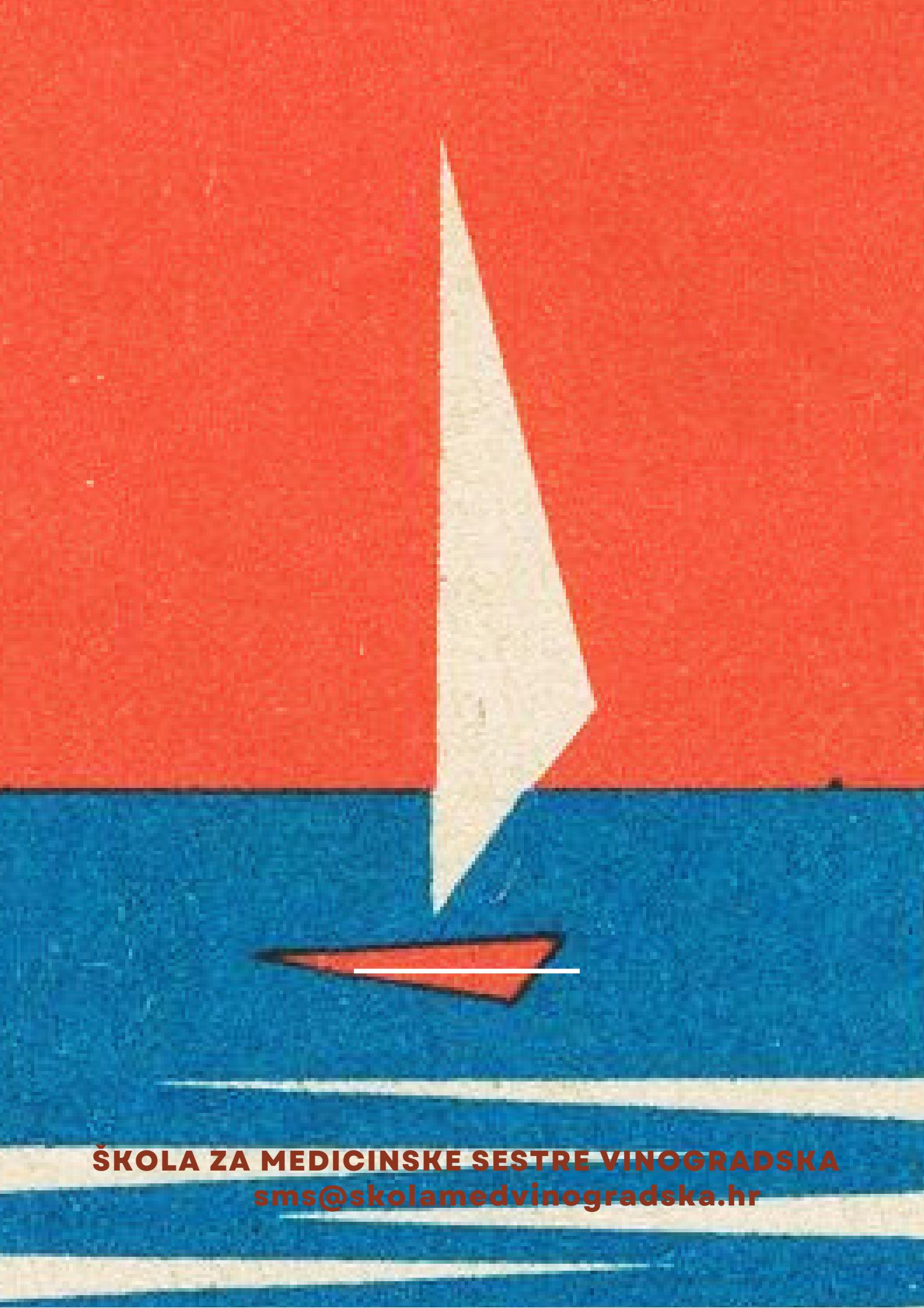

ŠKOLA ZA MEDICINSKE SESTRE VINOGRADSKA
sms@skolamedvinogradska.hr